

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Segon període

C - 67

Dijous, 22 de juny de 2000

Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local

PRESIDÈNCIA DE LA I. SRA. M. EUGÈNIA CUENCA I VALERO

Sessió núm. 8

Í N D E X

Sessió informativa

amb els consellers de Governació i Relacions Institucionals, de Medi Ambient, d'Interior i de Política Territorial i Obres Públiques, sobre les actuacions previstes pel Govern per a paliar els efectes dels aiguats del dia 10 de juny (tram. 355-00024/06) (p. 3)

Sol·licituds de compareixença

dels consellers de Política Territorial i Obres Públiques, d'Interior i de Medi Ambient perquè informin sobre les actuacions del Govern en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny de 2000 (tram. 356-00140/06, 356-00141/06 i 356-00142/06) (decaïment) (p. 35)

Sol·licitud de compareixença

de la delegada del Govern de l'Estat a Catalunya perquè informi sobre les actuacions del Govern de l'Estat en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny de 2000 (tram. 356-00143/06) (p. 35)

SESSIÓ NÚM. 8

La sessió s'obre a les deu del matí i dotze minuts. Presideix la Sra. Cuenca i Valero, acompanyada de la vicepresidenta, Sra. Tura i Camafreita, i del secretari, Sr. Ridaó i Martín. Assisteixen la Mesa els lletrats Sra. Andreu i Fornós, Sr. Santaló i Burrull i Sr. Sol i Ordís.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Camp i Batalla, Sr. Camps i Rovira, Sr. Carrera i Pedrol, Sr. Codina i Castillo, Sr. Esteve i Figueras, Sr. Fernández i Burgui, Sr. Gené i Ripoll, Sr. Iglesias i Sala, Sr. Millo i Rocher, Sr. Pellicer i Punyed, Sr. Puigdomènech i Cantó, Sr. Riera i Bou i Sra. Tarruella i Tomàs, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Carnicer i Vidal, Sr. Fernández Martínez, Sr. Galceran i Margarit, Sra. Gassó i Closa, Sr. Manuel Nadal i Farreras, Sr. Joaquim Nadal i Farreras, Sr. Nello i Colom, i Sr. Vallès i Casadevall, pel G. P. Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Curto i Casadó, Sr. Fabregat i Vidal, Sra. Sánchez-Camacho i Pérez i Sr. Sirera i Bellés, pel G. P. Popular; Sr. Oliveras i Maristany, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Sr. Ribó i Massó, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Assisteixen a aquesta sessió el conseller de Governació i Relacions Institucionals, Sr. Duran i Lleida, acompanyat del director general de Relacions amb el Parlament, Sr. Silva i Alcalde; el conseller de Medi Ambient, Sr. Puig i Godes; el conseller d'Interior, Sr. Pomés i Abella, i el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Sr. Macias i Arau.

ORDRE DEL DIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local amb els consellers de Governació i Relacions Institucionals, de Medi Ambient, d'Interior i de Política Territorial i Obres Públiques, sobre les actuacions previstes pel Govern per a paliar els efectes dels aiguats del dia 10 de juny. Tram. 355-00024/06). Conseller del Departament de Governació i Relacions Institucionals. Sessió informativa.
2. Sol·licitud de compareixença del conseller de Política Territorial i Obres Públiques davant la comissió corresponent perquè informi sobre les actuacions del Govern en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny de 2000. Tram. 356-00140/06. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V). Debat i votació de la Sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença del conseller d'Interior davant la comissió corresponent perquè informi sobre les actuacions del Govern en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny de 2000. Tram. 356-00141/06. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V). Debat i votació de la Sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença del conseller de Medi Ambient davant la comissió corresponent perquè informi sobre les actuacions del Govern en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny de 2000. Tram. 356-00142/06. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V). Debat i votació de la Sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a Catalunya davant la comissió corresponent perquè informi sobre les actuacions del Govern de l'Estat en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny de 2000. Tram. 356-00143/06. Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds (IC-V). Debat i votació de la Sol·licitud de compareixença.

ativa per Catalunya - Verds (IC-V). Debat i votació de la Sol·licitud de compareixença.

La presidenta

Bon dia, senyores i senyors diputats. S'obre la sessió i prego al diferents grups parlamentaris que facin arribar, els que no ho han fet encara, les substitucions, si és que n'hi ha, d'alguns diputats. Fins a aquest moment tinc el Partit Socialista - Ciutadans pel Canvi, el Grup Parlamentari Popular i Esquerra Republicana. A Convergència i Unió hi ha alguna substitució? *(Pausa.)*

Doncs, comencem la sessió, l'ordre del dia, saludant els quatre consellers, en aquesta sessió que em sembla que és la primera vegada que es produeix al Parlament l'assistència de quatre consellers, encara que és una única compareixença del Govern.

Sessió informativa amb els consellers de Governació i Relacions Institucionals, de Medi Ambient, d'Interior i de Política Territorial i Obres Públiques, sobre les actuacions previstes pel Govern per a paliar els efectes dels aiguats del dia 10 de juny (tram. 355-00024/06)

En primer lloc, el primer punt de l'ordre del dia: Sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local amb els consellers de Governació i Relacions Institucionals, de Medi Ambient, d'Interior i de Política Territorial i Obres Públiques, sobre les actuacions previstes pel Govern per a paliar els efectes dels aiguats del dia 10 de juny.

La sessió, la farem de la manera següent, si els senyors diputats hi estan d'acord; consistirà en l'exposició dels quatre consellers, suspendriem la sessió per un termini de quinze minuts, durant els quals el senyors diputats i diputades podran formular per escrit les preguntes que desitgin i en una segona part els consellers... Jo dic que seria millor que fos per escrit a l'efecte que potser hi ha preguntes dels senyors diputats que són coincidents i les podrien agrupar per agilitzar millor el debat.

Doncs, en primer lloc té la paraula el conseller d'Interior... *(El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.) Sí?*

El Sr. Curto i Casadó

Senyora presidenta, per una qüestió d'ordre. Me sembla que en esta petició que li formula el Grup Popular hi hauria coincidència amb tots los grups parlamentaris. Atenent que al llarg d'este període de sessions les compareixences que s'han fet, dels consellers, que han substanciat els consellers, sobretot a petició pròpia del Govern, en lloc de formular preguntes per escrit, que és una forma d'encotillar el debat, nosaltres demanaríem a la Mesa, en tot cas a la presidència, que en lloc de formular una o dos preguntes concretes, que d'alguna forma condiciona la intervenció dels grups parlamentaris, si fos possible tindre una petita intervenció, perquè mai los diputats dels grups parlamentaris s'han passat en lo temps -hi ha hagut la cortesia parlamentà-

ria, sobretot de cara a la presidència—; que tinguéssim una petita intervenció i que en esta intervenció, si hi hagués alguna pregunta que li poguéssim formular, ho féssim *in voce*, si es pot dir així, i, en tot cas, des de la comprensió dels grups parlamentaris que si els consellers no estiguessin en disposició de contestar-ho, per la nostra part també ho entendríem.

La presidenta

Sí, jo, de fet, aplicava el mateix sistema d'altres ocasions, que no és incompatible, l'exposició dels senyors diputats amb la presentació de les preguntes per escrit, si ho desitgen, i, si no, doncs, com en altres ocasions ho hem fet. Senyor Vallès?

El Sr. Vallès i Casadevall

Per sumar-me a la petició del portaveu del Grup Popular en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Creiem, també, que seria bo que hi hagués un primer torn dels portaveus de cada un dels grups i, després, en tot cas, preguntes més específiques.

La presidenta

O sigui, suspendre la sessió després d'una primera intervenció?

El Sr. Vallès i Casadevall

No. Suspendre la sessió després de la intervenció dels consellers i després fer una primera intervenció dels portaveus.

La presidenta

Si tots els portaveus es sotmeten a una certa brevetat crec que sí, però donat que hi ha quatre consellers, i suposo que també les preguntes són tant o més interessants que l'exposició global, doncs, crec que sí, que podria acceptar-se.

Doncs, en primer lloc, com deia, té la paraula el conseller d'Interior, senyor Pomés.

El conseller d'Interior (Sr. Xavier Pomés i Abella)

Moltes gràcies, bon dia a tothom. Començaré la meua exposició, que espero que sigui, també, molt ajustada en el temps, dient que el dia 9 de juny a partir de les onze del dematí es va enviar un comunicat... (*Pausa*) Bé, a partir de les onze del dematí del divendres dia 9, des del Centre d'Emergències de Catalunya, del Cecat, es va enviar a tots els ajuntaments, consells comarcals i tot un seguit de policies locals el que se'n diu el «fenòmens meteorològics adversos», és a dir, un avís en què es deia que: «a partir de les 18 hores UTC d'avui divendres i demà dissabte s'esperen precipitacions localment molt fortes, a partir de més de trenta litres/metre quadrat/hora, i que s'acumularan més de vuitanta litres/metre quadrat en dotze hores al Pirineu». Això era l'avís que sempre es dona quan des dels serveis meteorològics, doncs, hi ha aquesta previsió de pluges molt fortes —insisteixo: a partir de més de trenta litres/metre quadrat/hora.

Dit això; situació de l'emergència. La situació de l'emergència va començar-se a posar de manifest, sobretot pel que fa a la zona del Baix Penedès, al voltant de les tres de la matinada, atès que en aquells moments ja hi havia un seguit important de trucades que es localitzaven en aquella zona. Sobre les quatre del dematí, en el parc del Vendrell, que és contigu a la comissaria de la policia local, es trenca un mur, hi ha una inundació del mateix parc de bombers del Vendrell, i això significa ja que es mobilitzen, en aquella zona, dotacions dels parcs de Reus, l'Hospitalet de l'Infant, Sant Jaume dels Domenys, Vila-rodona i Alcover.

A les quatre i deu minuts del matí, des del Centre d'Emergències de Catalunya s'informa d'aquestes pluges al Vendrell, que, a més, afecten el parc de bombers. Deu minuts després, a les quatre i vint, això es comunica a tota la brigada de Tarragona per començar a mobilitzar efectius en aquella zona. A les 4:30 s'informa el delegat del Govern a Tarragona, senyor Cèsar Puig. A les 5:18, des del centre de comandament de Tarragona, es fa un primer informe de la situació en què es troben els serveis a la zona del Vendrell i Segur de Calafell i es comença a mobilitzar més recursos fins arribar a una situació, pel que fa a la zona del Vendrell, que a les vuit del matí hi han trenta vehicles treballant en el mateix Vendrell municipi i uns altres catorze en la resta de zones inundades allà.

A les sis i vint, el delegat territorial de Tarragona es presenta i s'incorpora ja en el Cecotar, el Centre d'Emergències de Tarragona, i a les sis i trenta-set s'informa que ha caigut el punt de la carretera N-II a l'alçada del municipi d'Esparreguera.

A partir d'aquest moment, vuit minuts després, sóc informat jo telefònicament i decreto que s'activi el pla Inuncat. A les 7:45 tenim ja en el centre de Bellaterra una primera informació que està focalitzada, per una banda, a Tarragona, zona del Vendrell i Segur de Calafell, per desbordament de la riera, i una segona zona de Barcelona que afectaria les vessants est i oest del massís de Montserrat, amb rieres desbordades a Esparreguera, Collbató, Pierola, i creixements importants del Llobregat i el Cardener.

Trenta minuts després, es fa ja un primer vol de reconeixement des del centre de Bellaterra; a partir de les set i vint existeix ja un helicòpter funcionant a la zona del Vendrell, i a les vuit i quinze —hi insisteixo— se surt en un primer vol amb el cap de la divisió operativa i jo mateix a fer una primera avaluació global i determinar prioritats. Es fa, també, una sortida paral·lela d'un segon helicòpter —que és el Bravo 10 en aquests argots que ja em perdonaran— per tal d'efectuar possibles evacuacions i salvaments. En el vol aquest s'observen danys a la infraestructura de la N-II a l'alçada d'Esparreguera, que és el pont caigut, i una esllavissada d'uns tres-cents metres, el 90% de l'amplada de la carretera, uns vuit-cents metres per damunt, i importants danys en un tram de mig quilòmetre. També hi ha erosions importants en la trajectòria de la riera de Magarola des de les encanallades del massís de Montserrat, passant per Collbató i Esparreguera.

En la zona del Vendrell, a partir de les 11:37, s'incorpora el segon helicòpter Bravo 41, a les 12:30, un tercer helicòpter Bravo 40. Es comunica per ràdio amb el Bravo 10, de Barcelona, que es moguin mitjans cap a les zones més afectades i es desplacen a la vessant de Monistrol i es constaten importants collapses circulatoris a l'alçada d'Abrera, Olesa de Montserrat, juntament amb els problemes de la N-II a l'alçada de Monistrol just al tram final de la canal de Sant Joan. En aquells moments, la tempesta que encara existeix impedeix progressar amb el vol de l'helicòpter per remuntar el Llobregat cap a Sant Vicenç de Castellet i Marganell, on ja s'hi han desplegat mitjans. Es comunica aquesta situació al Bravo 10 i se li notifica que s'estigui en la zona fins que li sigui possible entrar a veure aquestes zones més afectades de Marganell i Sant Vicenç de Castellet.

A les 9:15 el Bravo 10 efectua una primera intervenció a l'alçada de la Llagosta, on el control central informa que un grup de cinquanta persones estaven aïllades. Es comprova que ajudats mitjançant equips desplaçats des de Granollers poden ser evacuats. A les 9:25 es rep una primera telefonada des del monestir de Montserrat en què es comunica que hi han inundacions. Es té la primera comunicació mitjançant el tinent d'alcalde de Marganell perquè demana ajuda en el municipi, atès que ha quedat aïllat com a conseqüència dels diferents talls a la carretera BV-1123. Es fa una comunicació amb l'alcalde i s'ofereix la possibilitat d'evacuació o d'altres tasques que requereixin l'actuació dels bombers.

Es continuen sobrevolant les zones afectades d'Esparreguera, Abrera, Monistrol de Montserrat, Collbató i tota la llera del Llobregat direcció sud-est a fi d'avaluar-ne la situació. A les 9:30 s'efectuen sol·licituds de maquinària pesant perquè actuïn a la zona de Monistrol; es contacta també, a partir de les 10:30, amb serveis de la Diputació de Barcelona per tal que a la carretera de Monistrol a Montserrat i la carretera de Can Maçana hi puguin començar a treballar amb maquinària pesant.

A les 10:15 es fa una primera sortida amb helicòpter cap a Montserrat que impedeix, degut a les condicions climatològiques de boira, poder aterrar allà, i s'hi arriba a les 10:56 després de fer un aterratge en una zona més baixa i acabar de fer l'accés a peu. Es constata que en aquella zona hi ha aproximadament unes cinc-centes persones que han quedat aïllades, les carreteres són impracticables per les esllavissades que s'han produït i, per tant..., en aquell moment, a més, el monestir, l'hotel, els locals adjacents, es troben absolutament inundats, no hi ha aigua, llum, telèfon, cap d'aquestes qüestions.

A les onze i vint s'efectua una primera reunió de coordinació en el despatx del pare abat i s'analitza la situació, i es determina que, si el temps ho permet, es faria una evacuació via aèria del personal no resident començant pels membres de l'escolania. Segona, es fa un inventari de la capacitat de manutenció suposant que les condicions climatològiques no permetessin fer aquesta evacuació i, si aquesta evacuació, com és així, no es

pogués fer, quines serien les necessitats per passar la nit. Com a conseqüència d'això es demana immediatament que mitjançant contacte per ràdio s'envii personal del GRAE, mecànics, logístics, electrobombes, generadors de llum, material d'escarserament i apuntament. A dos quarts de dotze arriben els primers bombers, a peu, del GRAE, i a les 14:10, aprofitant una millora de les condicions meteorològiques, comença el que es va denominar l'operació Nòria, amb un total de cinquanta-vuit cicles de vols entre Montserrat i l'aeroport de Sabadell, a fi d'evacuar un total de 537 persones.

A les quatre de la tarda també es fa un rescat, mitjançant l'H-04, de quatre excursionistes aïllats a la zona de Santa Cecília. A les set de la tarda s'informa de la desaparició de dues persones a la zona d'Esparreguera. Aquest conseller que els parla es posa en contacte amb l'alcalde d'Esparreguera que li confirma que a les dotze s'ha trobat un vehicle en el pas de la riuada i que se suposa que aquí podria haver-hi, doncs, dues persones desaparegudes. A partir d'aquests moments, es destinen més mitjans perquè efectuïn coordinació i donin suport a aquesta recerca. Surt el Bravo 10, amb una dotació de GRAE, que fa també un salvament a Olesa de Montserrat, i a Marganell s'evacuen dues persones.

Això seria la cronologia de les actuacions del dia 10, que si volen després, resumides, els hi podria dir el següent, i a més per no passar-me del temps.

El dia 10 van actuar un total de 117 vehicles de bombers; van actuar 476 bombers, més tots els efectius de trànsit de la Guàrdia Civil de la zona de Barcelona i Tarragona, més la Guàrdia Civil dels diferents llocs que hi havien aquestes inundacions, dotacions de Mossos d'Esquadra, les policies locals, evidentment, de tots aquests municipis i també membres de Protecció Civil; amb un total de 621 actuacions.

A part d'això, el delegat territorial del Govern de la Generalitat a Barcelona, durant el dia 11, va visitar els municipis de Sant Vicenç de Castellet, acompanyant el senyor alcalde i fent una primera visita al barri de la Farinera; visita el municipi de Piera, el municipi de Collbató, especialment visitant l'urbanització més malmesa, que és Can Dalmasas, i el mateix municipi de Marganell, també.

Pel que fa al dia 11, quan la situació d'emergència ja estava més..., diguéssim, ja no hi havia el règim de pluges, es va continuar amb tota la situació, llavors ja més d'avaluació, suport i necessitats logístiques per anar restablint en alguns casos la possibilitat d'aigua potable, telecomunicacions, telèfons, llum, etcètera.

Com que la presidenta m'ha demanat només deu minuts, amb molt de gust, jo, en tot cas, després d'aquesta relació tan succinta, respondré les preguntes que no els hagi pogut ara explicar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. A continuació té la paraula l'honorable conseller de Governació i Relacions Institucionals.

El conseller de Governació i Relacions Institucionals (Sr. Josep Antoni Duran i Lleida)

Senyora presidenta, senyores i senyors diputats, en primer terme i en nom del Govern voldria reiterar, ara en seu parlamentària, el condol als familiars de les víctimes i, en qualsevol cas, expressar la solidaritat amb els perjudicats; condol i solidaritat que, amb ple convenciment, compartim tots els presents en aquesta sala.

Per bé que la responsabilitat és –i l'ha exercida, i molt bé– del Departament d'Interior, en els primers moments, per atendre les primeres necessitats, per part, en qualsevol dels casos, del Departament de Governació i Relacions Institucionals es van fer, des de les primeres hores posteriors als aiguats, i en singular per part de la Direcció General d'Administració Local i en coordinació amb les delegacions territorials del Govern, diverses visites a diferents municipis afectats els mateixos dies 10 i 11 de juny. Estalvio l'exhaustiva relació dels municipis que, en qualsevol dels casos, si algú hi mostrés interès amb molt de gust, òbviament, en faria referència.

La primera de les funcions era contactar –i així es va fer en tots els casos– amb llurs alcaldes o alcaldesses, era conèixer sobre el terreny la magnitud dels danys ocasionats i, si em permeten l'expressió, per sentir-ho com a obligació, fer costat als responsables locals afectats, atès que en aquell primer moment el que veritablement requeria l'atenció de les corporacions locals eren les actuacions urgents vinculades al Departament d'Interior a què ja he fet referència.

Val a dir que en casos puntuals es van fer sobre el terreny algunes actuacions concretes consistentes, essencialment, a connectar alguns dels alcaldes o alcaldesses amb responsables tècnics d'organismes governamentals, o no, amb responsabilitats sobre serveis municipals. En qualsevol cas, aquestes primeres visites sí que van permetre copsar quelcom que, de ben segur, compartim tots els presents, que és l'esforç i la dedicació intensa de tots els alcaldes, alcaldesses i membres de les corporacions locals afectades, com dels consells comarcals, esforç que des d'aquí, en nom propi i del Govern, voldria agrair.

Quines són les accions més singularment empreses pel Departament de Governació i Relacions Institucionals? L'aprovació del Decret 196/2000, de 13 de juny, sobre l'adopció de mesures per paliar els danys ocasionats en motiu dels aiguats. Aquest Decret fou aprovat pel Consell Executiu a les setanta-dues hores després dels aiguats del passat dia 10 i va entrar en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat*, és a dir, el divendres dia 16 de juny.

A grans trets, tot i que vostès coneixen sobradament el seu contingut, recordaré que estableix el següent. Primer, una clara divisió entre aquells béns i serveis de titularitat –pública, municipal, Generalitat–, restant-ne òbviament exclosos per no ser de l'abast competencial d'aquest Govern els de titularitat estatal, i els béns –per altres motius– i serveis de titularitat privada, atès que per raons òbvies el seu tractament posterior haurà de ser forçosament diferent.

En segon lloc, estableix el marc per tal que cadascun dels –fins a deu– departaments de la Generalitat afectats pugui desenvolupar la línia d'ajut que estimi oportunes.

Defineix, en tercer lloc, quins són els interlocutors per als ajuntaments, és a dir, les delegacions territorials de la Generalitat; fixa, després, un termini per a la presentació de les sol·licituds –fins al 8 de juliol– a les delegacions del Govern; insta la creació d'una comissió de treball en el si de la delegació territorial presidida pel delegat amb representants dels consells comarcals, dels departaments afectats i dels alcaldes a fi de vehicular les demandes de cadascun dels departaments, i, finalment –en aquesta resumida versió del Decret– estableix el procediment que ha de seguir el Ple municipal.

Per últim, en qualsevol dels casos, el Decret promulgat estableix quins són els departaments de la Generalitat que hauran de desenvolupar instruments de cooperació, la definició dels quals correspondrà a tots i cadascun dels departaments afectats.

Accions i mesures en l'àmbit de la informació i assessorament dels ajuntaments afectats. Un cop publicat aquest Decret, s'ha fet, per part de la Direcció General de l'Administració Local, el delegat de la Generalitat respectiu, sigui a Barcelona o sigui a Tarragona, i per mi mateix com a conseller, un conjunt de reunions en el marc i en la mateixa seu dels consells comarcals, amb els alcaldes i alcaldesses afectats, amb un triple objectiu:

a. En primer lloc explicar el contingut d'aquest Decret que acabo de resumir; aclarir sobre el terreny qualsevol dubte i interpretació que pogués plantejar la lletra i l'esperit, per tant, del Decret.

b. Escoltar, en segon lloc, quines eren les principals demandes, queixes, suggeriments, preocupacions i reflexions dels alcaldes i alcaldesses de les poblacions afectades.

I c. En darrer terme, conèixer les primeres estimacions dels danys ocasionats pels aiguats en cadascun del municipis afectats en la doble perspectiva de titularitat pública, en què òbviament hi ha un interès prioritari per part del nostre Departament, per la seva mateixa afectació i implicació, i també amb la voluntat de conèixer el volum i, a poder ser, quantitat dels béns privats afectats.

Aquestes reunions van tenir lloc al llarg de la setmana passada –i en el cas de l'Anoia, aquest dilluns–, prèviament concertats amb els presidents dels consells comarcals amb els quals vàrem convenir la necessitat de deixar passar unes hores, prudentment, per poder tenir una estimació, si més no, més aproximada dels danys ocasionats.

Més enllà de l'agraïment que també voldria fer constar, senyores i senyors diputats, als respectius presidents dels consells comarcals per la col·laboració i, al mateix temps, per la celeritat a l'hora de convocar els alcaldes i les alcaldesses que han vist afectats llurs termes municipals, he de fer constar que les reunions han estat de gran utilitat, també, per al Departament de Governació i Relacions Institucionals, en tant que ens ha permès

conèixer de primera mà els problemes i els neguits dels responsables municipals. Per bé que no seran fins al proper 8 de juliol, les reunions, així com els contactes bé sigui amb la Direcció General d'Administració Local, bé sigui amb les delegacions territorials del Govern de la Generalitat, ens han permès fer una primera estimació dels danys a béns i serveis de titularitat municipal que, amb les impressions lògiques i que de ben segur seran modificades –i, per tant, adverteixo de la possibilitat de modificació de la quantificació–, les valoracions acurades en el moment present estimen que oscil·len entre 3.500 i 4.000 milions de pessetes.

Quines accions s'han previst o s'han portat a terme en l'àmbit de suport als ajuntaments? Els he comentat que entre els objectius de les entrevistes mantingudes amb els alcaldes o alcaldesses dels municipis afectats a les seus dels quatre consells comarcals visitats hi havia el d'escoltar els problemes que es trobaven els ajuntaments en el seu trànsit cap a la normalitat. Un d'aquests problemes que es dóna en una part dels municipis –que no a tots, ni de bon tros– és la impossibilitat de poder atendre, amb la celeritat que tot ajuntament voldria, tots els ciutadans i ciutadanes que s'adrecen als alcaldes o alcaldesses demanant informació sobre els tràmits, què cal fer, quins drets tenen, quins terminis hi ha, a quines finestretes han d'acudir, on s'han d'adreçar, en definitiva.

La diferència d'afectacions que han sofert cadascun dels municipis, la tipologia de les malvestats, l'existència o no de comerços o indústries en les àrees malmesses, l'existència de danys a habitatges particulars, així com els mitjans humans i tècnics de cadascun dels ajuntaments són factors que determinen i graduen la demanda d'ajut en assessorament per part de cada ajuntament.

A partir d'aquesta disparitat de situacions, i un cop escoltades les peticions d'alguns ajuntaments i consells comarcals en el marc del diàleg que ha existit, el Departament de Governació i Relacions institucionals, en coordinació tant amb els consells comarcals esmentats com amb els departaments de Política Territorial i Obres Públiques, d'Indústria, Comerç, Consum i Turisme, hem constituït un equip multidisciplinari que es desplaçarà als ajuntaments que ho van sol·licitar i als consells comarcals per tal de poder atendre directament, i en coordinació amb aquests, els ciutadans i ciutadanes, des de les oficines municipals, que estant afectats els seus interessos privats, necessiten aquelles respostes a aquelles qüestions que abans enumerava.

Aquest equip està constituït per tècnics designats per cadascun dels departaments esmentats, i la seva funció és la d'atendre directament el públic, orientar-lo segons els criteris de cadascun dels departaments, i és, per tant, un reforç a la tasca que estan fent els ajuntaments en l'àmbit de la informació directa al públic amb voluntat de ser útils als ajuntaments i, conjuntament amb aquests, al conjunt dels ciutadans.

Aquest equip –que algun alcalde ja des del primer moment del diàleg va batejar com a oficina mòbil d'atenció ciutadana– ha començat la seva tasca avui al poble d'Esparreguera, en coordinació amb el seu Ajun-

tament, i és previst que..., en coordinació amb els ajuntaments de Collbató, el Vendrell, Sant Vicenç de Castellet, on s'instal·laran dies i hores ja coneguts pels respectius alcaldes i alcaldesses a fi i efecte que aquests ho puguin notificar amb antelació suficient a llurs ciutadans i ciutadanes. Per tal d'atendre ciutadans i ciutadanes d'altres poblacions on no hi haurà una presència directa d'aquesta oficina, en les seus dels consells comarcals del Baix Camp, del Bages i del Baix Llobregat també hi haurà una presència d'aquesta oficina per poder informar la resta de ciutadans d'altres tipus de poblacions.

Aquesta tasca d'atenció i informació directa al ciutadans, que es posa en marxa en dia d'avui a Esparreguera, es perllongarà fins el dimecres 5 de juliol, és a dir, a tres dies del límit establert pel Decret aprovat pel Govern de la Generalitat al qual he fet ja abans referència. Amb aquesta iniciativa, òbviament, el que es pretén es guanyar celeritat i proximitat al ciutadà; objectius, sens dubte, compartits tant pels ajuntaments i consells comarcals com pel Govern de la Generalitat.

En l'àmbit financer, la reposició dels béns i serveis de titularitat municipal requerirà celeritat per part dels ajuntaments –ens consta que tots i cadascun d'ells estan treballant en l'avaluació definitiva dels danys– i requerirà, òbviament, finançament per part, tant de la Generalitat com per part de l'Estat. No hi ha, al dia d'avui, establerta cap partida pressupostària al respecte, atès que no tindria sentit fins que no disposem de la informació precisa –és lògic–, cosa que no es donarà fins que tinguem tancat el termini per a presentació de sol·licituds –en torno a recordar la data: el 8 de juliol–, i serà a partir d'aquesta data que coneixerem amb exactitud les necessitats pressupostàries.

Avançant-nos, però, a les necessitats financeres que de ben segur tindrem, els he d'informar que hem adreçat a la Subdelegació del Govern per tal de poder finançar la partida que s'escaigui a raó del 50% aportació de la Generalitat i 50% aportació de l'Estat; val a dir, que aquesta és la fórmula de finançament que es va emprar en situacions de semblant naturalesa esdevingudes en anys anteriors.

Sí que és important subratllar que el suport dels ajuntaments, en allò que correspon al Departament que presento i que consisteix, essencialment, en el finançament dels costos de reposició de béns i serveis de titularitat municipal malmesos, no es farà a càrrec del Pla únic d'obres i serveis. En altres paraules, treballarem per tal d'atendre els municipis afectats des d'una línia d'ajut específica al marge del Pla únic d'obres i serveis, el qual seguirà el seu procés de tramitació previst inicialment. La raó per plantejar-ho com a dues línies d'ajut diferenciades és per evitar que la dissort dels aiguats alteri els recursos destinats al Pla únic.

Hi ha, però, altres necessitats més urgents explicitades al llarg de les visites als territoris afectats i en les diverses reunions mantingudes. Em refereixo, per exemple, a la necessitat de donar resposta ràpida a aquells ajuntaments que, per tal de poder restablir alguns dels serveis bàsics malmesos, s'han vist obligats a fer petites obres d'urgència. La previsió del Departament de Go-

vernació i Relacions Institucionals al respecte és la de possibilitar-los obtenir bestretes a compte d'aquestes despeses ja realitzades mitjançant una ordre que estem enllestint. En l'esmentada ordre s'establiran els imports màxims a què es podran acollir els ajuntaments i els mecanismes de sollicitud i posterior justificació d'aquests. Preveiem publicar-la al *Diari Oficial de la Generalitat* al llarg de la setmana entrant.

Si em permeten, faria també alguns aclariments en relació amb la declaració de zona catastròfica. Atès que s'ha generat una certa confusió sobre la declaració de zona catastròfica, em sembla oportuna la compareixença per aclarir alguns dels dubtes que hem detectat en les converses amb diferents ajuntaments i consells comarcals. La primera observació important al respecte és que la competència, com vostès saben, de declaració de zona catastròfica correspon al Consell de Ministres. En segon lloc, és important posar de manifest que en l'actualitat no hi ha cap llei estatal que defineixi, graduï, objectivi o estableixi els requeriments necessaris per tal que una zona pugui ser declarada catastròfica, i els únics textos legals que s'hi refereixen són el Reial decret 692 del 81, de 27 de març, sobre declaracions de zones catastròfiques, ja en desús, d'altra banda, i substituït per decrets específics per a cada cas, i l'Ordre de 8 de març del 93, per a la concessió d'ajudes derivades de situacions d'emergència.

De la lectura acurada d'ambdós textos se'n desprèn, però, clarament, que la declaració de zona catastròfica no comporta automàticament l'aplicació d'un conjunt de mesures preestablert, sinó que és en el mateix acte de declaració que s'estableixen quines mesures concretes són d'aplicació d'un ample ventall de possibilitats. Cal observar, també, que és requisit imprescindible per a la declaració de zona catastròfica l'acord de ple de l'ens sol·licitant i que aquest acord es pot prendre en el termini de quinze dies a comptar a partir de la producció dels fets.

Al Departament li consta, almenys, que l'han sol·licitada els ajuntaments del Vendrell, de Marganell, de Collbató, d'Esparreguera, i, en qualsevol dels casos, adverteixo que la relació pot ser no exhaustiva en tant que el destinatari de tal sol·licitud és el Consell de Ministres. En qualsevol cas, per part del Govern de la Generalitat es recolzen, i així es va expressar en acord, també, del mateix Consell de Govern que va adoptar aquell Decret a què he fet referència a l'inici de la meua intervenció, per tal que els ajuntaments que ho hagin demanat puguin ser declarats i considerats afectats com a zona catastròfica.

A tall de conclusió, voldria subratllar la bona coordinació que, almenys a judici d'aquest conseller que els informa, s'ha establert amb els ajuntaments i consells comarcals afectats, així com la celeritat amb què el Govern de la Generalitat ha actuat davant dels aiguats del dia 10.

Em resta encara per fer, hi estem treballant... Entre avui i demà el Departament de Governació disposarà de l'ordre que regularà la possibilitat dels ajuntaments que ho desitgin, tal com he dit abans, d'obtenir bestretes a compte del que rebran per tal de fer front a les prime-

res despeses generades pels aiguats i amb caràcter d'urgència. Abans del 8 de juliol haurem de tenir constituïdes les comissions de les delegacions territorials que ens marca el Decret, amb presència d'alcaldes, presidents de consells comarcals i representants dels diferents departaments, i a partir del 8 de juliol –i amb això acabo la meua intervenció–, i de la feina, òbviament, de les comissions esmentades, cada departament coneixerà quin és l'abast dels danys als quals ha de fer front i serà aleshores quan s'establiran els mecanismes adients per a cada cas.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. A continuació té la paraula el conseller de Medi Ambient per informar de les actuacions en l'àmbit de competència del seu Departament. Honorable conseller...

El conseller de Medi Ambient (Sr. Felip Puig i Godes)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, el conseller d'Interior ja ha explicat prèviament la situació d'alerta que es va produir el dia 10 de juny. En qualsevol cas, hi ha a disposició de tots vostès, d'aquells que ho desitgin, un breu informe del Servei de Meteorologia a Catalunya sobre les precipitacions que es van patir.

Unes primeres conclusions, molt extractades, de la informació sobre la pluviometria d'aquests dies, ens porta a concloure que, a la zona del Bages, hi ha hagut diversos punts on s'han registrat pluges de període de retorn superior als cinc-cents anys, i que, al Baix Penedès, n'hi ha també de superiors a períodes de retorn als cent anys. Això va tenir uns efectes clars i immediats en els cabals dels rius. Per exemple, al Castellbell i el Vilar, el Llobregat va passar en menys d'una hora a tenir un cabal de vint metres cúbics per segon a mil cent metres cúbics per segon. Altres cabals remarcables obtinguts durant aquests dies van ser el Cardener, al seu pas per Súria, tres-cents metres cúbics per segon; el Llobregat a Manresa, tres-cents metres cúbics per segon; el Llobregat al Castellbell i el Vilar, mil cent metres cúbics per segon; a Abrera, mil dos-cents metres cúbics per segon; l'Anoia a Sant Sadurní, dos-cents metres cúbics per segon, i el Llobregat a l'alçada de Sant Joan Despí el seu cabal màxim obtingut aquell dia 10 va ser de mil quatre-cents metres cúbics per segon.

És evident que Catalunya és un país de la conca mediterrània i que amb certa freqüència es produeixen episodis de pluges torrencials. No es pot qualificar d'un fenomen anòmal, però una altra cosa és que es puguin evitar, amb aquestes intensitats, tots els seus efectes. En aquest sentit, des d'un punt de vista de prevenció, vull recordar que el mateix Servei de Meteorologia a Catalunya està avançant amb un projecte important de determinació i implantació d'una xarxa de radars meteorològics que ens ha de permetre un millor servei de prevenció i d'avís d'aquests episodis; així com també els treballs endegats des de l'Agència Catalana de l'Aigua, que esperem tenir ultimats ara amb major ve-

locitat, de delimitació dels dominis hidràulics i la millora de la cartografia hidràulica de Catalunya.

No m'hi estendré, però en qualsevol dels casos també vull fer una breu reflexió: que hi ha determinats científics que adverteixen que existeix la probabilitat que amb el canvi climàtic augmenti la freqüència i la intensitat de fenòmens meteorològics extrems, i no només a Catalunya, òbviament, ni a la Mediterrània. Vull recordar que el passat 30 de maig la mateixa Comissió Europea va decidir presentar abans de finals del mes de juliol una proposta per posar en marxa un mecanisme comunitari per actuar en cas de catàstrofes naturals tant internes com externes.

Des d'un punt de vista de danys, una breu visió i unes primeres paraules sobre Montserrat, no pas per privilegiar-lo, en tot cas per recordar que es tracta d'un parc natural. S'hi han malmès camins, s'han de reparar obres d'endegament de torrents i també d'infraestructures hidràuliques. El cost estimat, global, de l'actuació de l'àmbit del parc natural de Montserrat, a més de la infraestructura hidràulica dels torrents i de la reparació de camins, també, d'accés des dels diferents municipis –Monistrol, Collbató, el Bruc, Marganell–, es situa sobre els 550 milions de pessetes.

Les principals actuacions que ha emprès, està emprenent i empenirà el Departament de Medi Ambient, estimades inicialment sobre els 3.600 milions de pessetes i que en aquests moments poden estar situant-se ja sobre els 4.000 milions de pessetes, és la recuperació de les lleres i la restitució de les infraestructures del cycle de l'aigua, i la reposició dels camins afectats.

Què ha fet el Departament fins al moment? En primer lloc, s'han avaluat els danys sobre el terreny, estant sobre el terreny i els diferents llocs afectats, i s'han visitat i avaluat totes les conques, tots els municipis afectats. En segon lloc, s'estan definint, s'han definit les actuacions necessàries per reparar els danys i per efectuar la seva prioritització. I en tercer lloc, s'han iniciat ja les tasques de comunicació, d'informació, de contrastació i de coordinació de les actuacions previstes amb els ajuntaments afectats i els respectius consells comarcals.

El resultat d'aquesta anàlisi és que s'han determinat un total d'aproximadament cent cinquanta actuacions a quaranta-sis municipis, pel que fa a actuacions en infraestructures hidràuliques; així com també de l'ordre d'unes quaranta actuacions en uns quinze o vint municipis, pel que fa a reparacions de camins forestals afectats.

A tall de resum comarcal, les previsions en infraestructures hidràuliques es situen sobre els 3.000 milions de pessetes; infraestructures de reparació d'abastaments d'aigua potable, de col·lectors d'aigües residuals, de reparació d'estacions de depuració: 1.800 milions de pessetes; obres d'intervenció en lleres, torrents i llits fluvials: 1.200 milions de pessetes; ajudes per col·laborar a la restitució de l'estat de les platges del litoral: 100 milions de pessetes; i actuacions en l'àmbit del medi natural, pel que fa a camins forestals bàsicament, i reparacions de torrenteres en l'àmbit forestal: uns 500

milions de pessetes; a més d'una previsió i estimació de 500 milions de pessetes més en estudis i assessorament tècnic per poder donar resposta ràpida i immediata a les actuacions a realitzar.

Les actuacions més importants d'aquests 3.000 milions de pessetes en infraestructures hidràuliques i reparacions de lleres i llits fluvials es concentren, per exemple, a la comarca de l'Anoia, amb una previsió de 500 milions de pessetes; la comarca del Bages, aproximadament uns 825 milions de pessetes; al Baix Llobregat, sobre els 770 milions de pessetes; al Baix Penedès, sobre els 850 milions de pessetes d'actuació previsible i en aquests moments encara determinant-se amb detall.

S'han establert tres nivells de prioritat. El primer correspon a obres urgents, les que afecten el subministrament, l'abastament d'aigua potable, les que afecten els col·lectors d'aigües residuals, i a les operacions de neteja de lleres en mal estat que podrien causar problemes si tornessin a haver-hi, a curt termini, pluges importants. Aquestes actuacions, d'execució immediata, s'han iniciat ja en la majoria dels casos.

El segon nivell de prioritat són obres que s'executaran durant les properes setmanes i els propers mesos, i que haurien d'estar finalitzades abans de la tardor, són obres i actuacions lligades a la restitució de les estacions de depuració afectades –en alguns casos absolutament inutilitzades– i també adreçades al manteniment de les lleres, obres de reperfilat, de reforçament, d'endegament, de canalització de torrents i de llits fluvials.

I el tercer nivell de prioritat recull les obres que, per les seves característiques, permeten i requereixen una certa planificació. En concret, allò que estava previst per a aquests quatre anys de legislatura a desenvolupar, per exemple, des de l'Agència Catalana de l'aigua, intentarem accelerar el seu termini d'execució, reduir-lo a la meitat en la mesura del possible, i prioritzar les comarques i les conques hidrogràfiques més prioritàries pel que fa a la delimitació i a la determinació dels dominis hidràulics; feina que requerirà un treball important de determinació cartogràfica i de col·laboració, òbviament, amb els ajuntaments respectius.

Aquestes són, en síntesi, les actuacions endegades des del Departament de Medi Ambient.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Finalment, la informació del conseller de Política Territorial i Obres Públiques, que informará sobre les actuacions en l'àmbit d'infraestructures. Honorable conseller té la paraula.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (Sr. Pere Macias i Arau)

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, jo els referiré, també, les actuacions del Departament en relació amb les infraestructures de la seva competència, fent també alguna referència a altres infraestructures que són competència d'altres administracions, especialment en matèria de carreteres.

Comencem per l'avaluació dels danys a Catalunya pel que fa a carreteres a les comarques de Tarragona –carreteres del Departament. Hi han hagut danys de poca magnitud, valorats en 8 milions de pessetes, en les carreteres de Tortosa i Batea, en les quals s'ha hagut de fer una neteja de cunetes, amb un valor de 8 milions de pessetes, que està pràcticament ja executada.

A la carretera Reus - Alcover ha hagut de fer-se la neteja de cunetes i de lleres de rieres, també en execució –s'acabarà la setmana vinent–, per valor de 25 milions de pessetes.

A l'àrea del Vendrell, pel que fa a diferents aterraments i a neteja de cunetes, s'ha fet ja, per valor de 20 milions de pessetes. Cal esmentar que a la zona del Vendrell, el mateix dia al dematí, a requeriment del seu alcalde, i en contacte amb el Departament d'Interior, es va decidir de posar en funcionament la variant de la carretera que es trobava en construcció, si bé es procedia ja als treballs d'acabat; estava, precisament, previst que s'inaugurés aquesta setmana que estem ara, però com que la variant no havia sofert més que danys molt addicionals valorats en 40 milions de pessetes, sobretot d'esllavissades de les terres vegetals, que, és clar, òbviament no estan encara revegetades, es va poder obrir, i va ser d'una gran utilitat perquè, si no hagués estat per l'existència d'aquesta variant, hauríem tingut incomunicada tota l'àrea de Santa Oliva i tota l'àrea de la C-246 en direcció a la ciutat de Valls. Per tant, es va poder posar en funcionament, i posteriorment, a mitja setmana passada, va entrar ja en funcionament definitivament un cop efectuats alguns treballs de senyalització i de reparació sobre aquests danys pendents.

Pel que fa a les comarques de Barcelona, el dany més important, immediat i de més magnitud en les infraestructures de la Generalitat va ser la carretera, actualment anomenada C-55, antiga carretera 1411, o Eix del Llobregat que va quedar tallada a l'alçada del punt 23,6, que és a l'aeri de Montserrat, per una important esllavissada, i es van concentrar els esforços immediats per poder obrir aquesta carretera, que –com no se'ls pot amagar– era clau per poder operar per tota la recuperació de la zona. Això es va aconseguir a les set de la tarda del mateix dia 10 i, per tant, des d'aquell moment la carretera 1411 va quedar ja oberta totalment.

En aquest moment estan adjudicades les actuacions de neteja i reparació que cal en molts de trams, per valor 140 milions de pessetes, i en el termini d'un mes estaran acabades, i absolutament reparats, aquests danys. En aquests moments encara hi ha algunes restriccions, especialment en els trams més complicats per poder portar a terme bé aquestes actuacions que em refereixo, que han estat ja adjudicades.

A la N-141, en el tram de Rajadell, hi han hagut també unes actuacions per valor de 15 milions de pessetes, adjudicades i que s'estant, també, executant; a l'Eix transversal, en el carrer lent direcció Vic, en el quilòmetre 208 també hi han unes petites esllavissades que estan ja en reparació; a la carretera C-55, també reparacions per un valor de 17 milions de pessetes, que s'executen i s'acabaran properament; a la carretera C-37, antiga 241, de Manresa a Igualada, hi han, tam-

bé, obres de reparació, sobretot d'esllavissades i cunetes, adjudicades per valor de 63 milions de pessetes, i en diferents altres carreteres de l'àmbit de competència de la Generalitat s'ha avaluat en 75 milions de pessetes els costos de neteja d'esllavissades, de neteja de cunetes i de passos de drenatge per sota de la carretera, que properament s'aniran executant per no tractar-se en cap cas de temes urgents.

Finalment, queda encara un carretera tallada, que és la carretera B-112, que va precisament del pont de l'aeri fins a Collbató –és l'antiga carretera que abans era l'únic accés entre el Baix i el Bages per la conca del Llobregat– i que recull, per tant, tots els còrrecs i, per tant, tots els despreniments que hi van haver a la muntanya i que..., una primera estimació, que segurament pot ser sobrepassada, i en tot cas ja l'encàrrec està fet per valor de 150 milions de pessetes, de neteja, però pot ser que, aquesta carretera, encara triguem d'un a dos mesos a poder-la obrir per la magnitud dels danys i, sobretot, per poder-la obrir amb plenes garanties de seguretat per als seus usuaris.

Dir-los que, pel que fa a carreteres, de totes maneres, el dany més important va estar a la carretera N-II, en el seu pas per Esparreguera, motivat per l'enderrocament d'un pont i per l'esllavissada de cinc-cents metres de la mateixa carretera pocs quilòmetres més amunt –de fet, un quilòmetre i mig més amunt d'aquest pont–, i que això va motivar que, tot i que no és una carretera de la Generalitat, nosaltres ens poséssim en contacte amb les autoritats de carreteres de l'Estat, per poder fer front... –aquesta és una carretera important–, a causar, en el temps que duri la reparació, que ha estat ja en aquests moments ja fitat pel mateix secretari d'estat d'Infraestructures, que preveu que estigui totalment obert a mitjan d'octubre..., doncs, durant aquest període s'ha habilitat un sistema de desviaments que, bàsicament, suposen eliminar el trànsit de pesants, desviant-los per l'autopista A-2 des de Lleida, els que van direcció Barcelona i regió metropolitana, i desviant-los a partir de Cervera per l'Eix transversal cap a Vic i cap a Girona, els que van en direcció a comarques de Girona i cap a França.

Això va fer que per part de la Secretaria d'Estat d'Infraestructures s'acordés d'alliberar de peatge l'autopista A-2 i també que el Consell de Govern de la Generalitat acordés alliberar també de peatge per als vehicles pesants el tram Terrassa - Manresa de l'A-18. Aquestes mesures han donat, fins ara, el resultat esperat, i, en tot cas, es fa un seguiment coordinat, bàsicament, a partir de les autoritats de trànsit, però també de les autoritats de carreteres, per veure si són necessàries mesures complementàries perquè durant aquest període l'agilitació de la circulació sigui al màxim possible.

Des del punt de vista de transports, val a dir que van quedar interrompudes les dues línies del metro del Baix Llobregat, en el seu tram regional, és a dir, des de Martorell a Manresa i des de Martorell a Igualada, però al llarg del mateix dia es van anar recuperant els serveis; a partir de la tarda ja es podia funcionar coordinadament, d'una banda, fins a Piera i, de l'altra

banda, fins a Sant Vicenç, i, posteriorment, el dia 11 ja va estar totalment en servei.

No cal dir que en el moment en què va estar possible –a Igualada tot el dia i a Manresa quan es va obrir la 1411– els trasllats a l'últim tram eren fets per carretera amb autobús. Les reparacions en aquestes línies han estat de poca magnitud i cal dir que, si la línia de Manresa no va quedar més afectada per les pluges que realment on van caure més va ser en aquest tram, va estar per les obres de contenció de marges que s'havien efectuat, s'han anat efectuant aquests últims anys, que són realment espectaculars –de fet, es veuen molt des del mateix monestir, des de tots els municipis del peu de la carrera– i que, fins i tot, algú havia titllat de temeràries per com eren d'importants, però que s'han vist del tot efectives perquè en tot aquest tram no hi ha hagut pràcticament cap dany a la via.

Des del punt de vista de transport, dir-los també que, a partir d'una reunió que vam tenir amb els municipis del Baix Llobregat, vam acordar l'organització d'un servei de transport per carretera entre el Bruc i Olesa, que entrarà en funcionament demà, per fer possible que les persones que des del Bruc, des de Collbató, des d'Esparreguera, es vulguin dirigir a Barcelona, i en tot cas, doncs, evitant una mica el pas, restringit encara, per la N-II, poguessin fer-ho a través del metro del Baix Llobregat dels Ferrocarrils de la Generalitat. Això entrarà en servei demà i jo crec que..., a més a més és un servei amb integració tarifària, avançant-nos ja al que a partir de l'1 de gener serà comú a tota la regió metropolitana i a altres municipis externs, però que –ho repeteixo– a partir de demà jo crec que millorarà aquest servei, tenint en compte que la línia que ve d'Igualada, que és la que dona serveis a aquests municipis, poc o molt es pot veure afectada per les restriccions de trànsit.

Altres dades a donar-los són que on hem sofert danys importants ha estat en els dos funiculars de Montserrat, que estaran fora de servei, un, fins a la Mare de Déu d'agost, i l'altre, segurament fins a final d'any, perquè dintre de Montserrat, doncs, pràcticament ha desaparegut el de la Santa Cova totalment, i el de Sant Joan s'ha de canviar totalment la cabina que estava a baix perquè ha quedat totalment reduïda de material, l'estació del funicular de Sant Joan.

Dir-los també que, al marge d'això, l'altra actuació del Departament és de poder aplicar, a les famílies que han vist el seu habitatge afectat, les mesures que preveuen ja els decrets de rehabilitació, i, en tot cas, el mateix acord de Govern preveu l'extensió automàtica a totes les persones que hagin d'efectuar reparacions a les seves vivendes dels beneficis del Decret d'aplicació a Catalunya del Pla de l'habitatge, que suposa el crèdit primat per la totalitat dels costos i suposa també una subvenció del 20% a fons perdut; subvenció del cost de rehabilitació dels habitatges. En aquest sentit, el mateix secretari general d'Arquitectura, Habitatge i Urbanisme ha estat en contacte amb diferents ajuntaments, i els tècnics de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge han lliurat ja als ajuntaments la informació necessària perquè a través dels ajuntaments puguin tramitar, els particulars, aquestes ajudes.

Finalment, dir-los que hi ha també altres actuacions que continuen, però que no deixen de ser importants. Una de les més significatives és l'actuació del Servei Geològic d'avaluació dels riscos que en aquests moments hi poguessin haver en tota l'àrea del monestir de Montserrat, perquè, òbviament, com es poden imaginar, la riuada ha fet danys importants d'esllavissades i, per tant, cal avaluar això des del punt de vista dels riscos geològics, i això ha estat ja encarregat i iniciat, que el Servei efectui aquest seguiment.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. Una vegada complerta aquesta primera part d'informació i exposició dels consellers i també la primera part de la sessió d'informació, suspenem la sessió per un termini de quinze minuts, perquè puguin formular les preguntes i observacions oportunes.

La sessió se suspèn a les onze del matí i set minuts i es reprèn a dos quarts de dotze del migdia i quatre minuts.

La presidenta

Es reprèn la sessió.

Senyores i senyors diputats, organitzem la sessió, la segona part d'aquesta compareixença del Govern amb una intervenció, com és habitual, de deu minuts per cada Grup Parlamentari. Farem totes les intervencions dels diferents grups, a continuació respondrà el Govern i, posteriorment, hi haurà com sempre, també, la possibilitat d'una segona intervenció de rèplica durant un termini de cinc minuts.

En primer lloc... (*Veus de fons. Pausa.*) Senyores i senyors diputats, per part d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula el senyor Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Moltes gràcies, senyora presidenta. Com s'ha dit al començament d'aquesta sessió, és la primera vegada que compareixen quatre consellers en una sessió en aquesta cambra. Nosaltres havíem demanat la compareixença de tres consellers, creiem que directament –i ho vam fer el dia 13, avui fa nou dies– era el més immediat –de nou, segurament valdria la pena encara escurçar aquests terminis–, i havíem demanat –i ho discutirem després– la compareixença de la delegada del Govern –molts dels temes que podem parlar estan entrellaçats amb l'acció de l'Administració central.

Hauríem agraït disposar d'algunes de les dades que se'ns han donat avui, amb anticipació, en concret, doncs, tot el que són les dades sobre cronologia, accions i recursos més enllà del que diu el Decret i del que coneixem pels documents públics, de forma que la compareixença hauria estat encara més útil.

Voldríem parlar i preguntar sobre mesures d'abans i mesures de després. Sempre que passa quelcom com els aiguats d'aquells dies, podem parlar alguna vegada en passat però sempre caldria posar l'accent, també, en el que es podria haver fet amb les previsions, no només les previsions més immediates, com ens ha dit el senyor conseller d'Interior sobre l'avís de pluges excepcionals els dies anteriors; no pas una vegada cada cinc-cents anys, com ens ha semblat que deia el conseller de Medi Ambient, perquè a Esparreguera els poden ensenyar com això, dissortadament, ha passat durant aquest segle tres o quatre vegades, i també saber, senyor conseller d'Interior, el pla d'Inuncat posat en marxa a les set del matí, què és el que significa i quines són les previsions que el posen en marxa.

Però l'abans té temes molt més anteriors: la concepció sobre determinades infraestructures, la realització de determinades infraestructures i les autoritzacions a partir de les administracions. Hi ha una concepció a casa nostra, i a més si tots reconeixem que som un país mediterrani, que no tenim en compte el que és la geografia del país i es pot construir on sembla. En aquest sentit, nosaltres cridaríem l'atenció, més que sobre el pont que cau de la N-II, sobre l'enfonsament d'un tram de la N-II, que s'enfonsa perquè és un autèntic pantà, és una barrera al curs d'un torrent. És clar que el torrent només baixa cada ics anys, però quan baixa obtura els possibles tubs de sortida d'aquest torrent i fa d'autèntic pantà que si no ha provocat més víctimes en el barri on es van ofegar una sèrie d'animals –cavalls, en concret– d'Esparreguera, més víctimes humanes, va ser per pur miracle.

En aquest sentit, no tenim temps d'entrar seriosament sobre les mantes vegades que nosaltres, en aquesta cambra, hem advertit sobre aquesta concepció de les infraestructures que practica també l'actual Govern de Catalunya. Podríem parlar de la mala realització d'infraestructures; avui mateix tornen a aparèixer les dades que ahir donaven dos alcaldes, d'un estudi, modest però contundent, sobre la realització del pont de la N-II. Per cert, pensen vostès proposar la revisió d'infraestructures com aquell pont, que era de deu anys, si estan en perill o hi pot haver algun perill amb un pla global per a tot el país?

Però també voldríem parlar de l'abans en les autoritzacions sobre coses concretes. En algunes de las poblacions on la riuada s'ha endut cases o es podria haver endut més cases, la pregunta és: com és que la Junta d'Aigües autoritza la construcció a la llera dels rius? No està prohibit per llei? Per què podem veure fotografies de blocs de pisos amb els seus pilons descalçats, que no han caigut, també per pur miracle, perquè allà hi ha hagut una autorització de l'administració corresponent per construir on no s'ha de poder construir, a l'any 2000?

Anem –per la rapidesa necessària que he d'utilitzar per l'escàs temps– al després, a l'actuació una vegada coneguts els aiguats. Hi ha hagut, de debò, actuació coordinada?

Jo voldria centrar-me en el tema estrella, dissortadament estrella, que és el tema de Montserrat. Senyor

conseller, abans de posar en marxa l'operació Nòria, es van posar vostès en contacte amb l'administració corresponent per saber si l'accés per carretera a Montserrat estava obert o quan estaria obert? Sap vostè quin tipus d'administracions, d'autoritats, de mitjans i de persones interessades van arribar a Montserrat per helicòpter i quins hi van arribar per cotxe, fins i tot per cotxes normals, turismes, sense cap especialitat en la seva tracció? Quin era el grau de dificultat de vol per a l'operació Nòria? Quin és el cost d'aquesta operació?

Perquè vostè sap, senyor conseller, perquè ha sortit a la premsa, però nosaltres ho hem conegut directament, que una sèrie d'alcaldes, com el de Collbató, com el de Marganell, diuen: «passaven molts helicòpter per sobre nostre, però Marganell és una població que estava absolutament aïllada per carretera i sense senyal telefònic»; quants helicòpters van anar a Marganell? Va aterrar algun helicòpter a Marganell? Va haver-hi alguna actuació d'aquest estil per a poblacions que van quedar absolutament fora de context per l'actuació dels aiguats, en aquell ordre cronològic que vostè ens ha dit?

Podríem parlar d'aquesta actuació *a posteriori* –evidentment, la del primer dia és bàsicament des d'Interior, i per això les principals preguntes sobre aquesta actuació han d'anar al conseller d'Interior–, sobre les actuacions més immediates quant a recursos. Vostès saben que hi han ajuntaments que tenen cent vegades, pel cap baix, obligacions, ara, d'inversió que no pas el seu propi pressupost. Hem de parlar d'ajuntaments grans i d'ajuntaments petits, i especialment jo voldria parlar dels petits, i són els que requerien major capacitat d'ajut.

Em sorprèn una mica la dispersió que s'ha donat de xifres en aquesta compareixença; té el Govern català una avaluació global del cost de reparació de tot el que han significat els aiguats? Ens el podrien donar? Perquè a mi ara em faria falta una calculadora per anar sumant totes les partides que vostès han anat dient i, possiblement, en deuen haver deixat alguna en el tinter. Tenen vostès avaluats què pot representar, si més no en l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya, la reparació d'aquests danys dels aiguats? Nosaltres parlariem pel cap baix de 20.000 milions, però m'agradaria saber si nosaltres tenim xifres exagerades o ens quedem curts, quina és l'avaluació que fa el mateix Govern. Està previst algun pla global de coordinació per a la reconstrucció que impliqui la Generalitat, la Diputació, els consells comarcals i els ajuntaments? Deixo a banda el Govern central; si de cas en parlarem després en el punt corresponent. Està previst que, en aquest programa, que en part se n'ha parlat molt en els diaris, però s'ha fet poc, de viabilitat, de transport i d'infraestructures, s'atengui al mateix nivell camions i turismes quan han quedat afectats igualment, primer pel tall i després pel pas limitat de circulació per la N-II?

I, evidentment, i per últim –i sóc conscient que he hagut de ser telegràfic–, m'agradaria poder parlar del tema responsabilitats, però possiblement tindrem molts mesos encara per parlar-ne, perquè comencen a sortir bases molt serioses per poder-les exigir.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyors diputat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, agrair aquesta, com s'ha dit, insòlita, i jo hi afegiria que també aclaparadora i gairebé estereofònica, també, compareixença del Govern de la Generalitat, en aquest cas en la persona de quatre consellers; sembla com si el nombre de consellers fos directament proporcional, en aquest cas, a la magnitud del desastre.

En qualsevol cas, de fet, això és un símptoma evident que la tromba d'aigua caiguda sobre les comarques centrals, litorals i prelitorals de Catalunya han derivat en un autèntic mullader polític. De fet, ha estat un fenomen meteorològic, com s'ha dit, d'inusitada violència que per força havia de fer tant de mal –cinc morts, quantiosos danys materials, algun d'ells tan simbòlics com els que va registrar la muntanya de Montserrat– i que, de fet, ha servit per constatar, malauradament, una vegada més, que el nostre clima mediterrani té molts inconvenients –té molts avantatges però té molts inconvenients–, i per començar que aquí els períodes de sequera se solen interrompre radicalment amb pluges torrencials.

D'entrada, vull reconèixer que, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, aquest balanç luctuós hauria pogut ser encara més dramàtic, certament, si els serveis d'emergència no s'haguessin activat amb celeritat i amb eficàcia, començant tant per l'advertència dels serveis meteorològics que van anticipar el risc que s'acostava, seguint, també, per l'activació dels plans d'alerta previstos a l'Inuncat; de fet, no debades l'experiència d'altres inundacions en un país que no sap ploure ha estat molt útil. Per cert, conseller Pomés, el director general de Protecció Civil de l'Estat, el senyor Sannicolás, que no sé si té el gust de conèixer-lo, ha dit públicament que a Catalunya no hi ha un pla d'inundacions, diu que només en tenen el País Basc i el País Valencià; potser faria bé de fer-li'n arribar una còpia.

I, finalment, també hi ha un element positiu en l'àmbit de les emergències i la protecció civil que ha estat el rescat i l'evacuació de centenars de persones atrapades a Montserrat entre l'aigua i el fang, sense ferits i sense situacions de pànic que, finalment, haguéssim hagut de lamentar. Ja veuen, per tant, que nosaltres som els primers de reconèixer els encerts, com també els primers, si convé, a l'hora de lamentar la inoperància i les errades de l'Administració. Nosaltres no fem nostre aquell tòpic, aquell aforisme italià del *porco governo* per culpar-los, a vostès, tant dels diluvis com de la pertinença sequera d'aquest país. Però també és veritat –i això ho vull deixar molt clar, d'entrada– que l'Administració, en aquest cas la de la Generalitat, està per prevenir, està també per intervenir amb els mitjans necessaris per paliar les catàstrofes naturals recurrents; per això tenim tants plans, tenim una llei de protecció civil, tenim en aquest cas mitjans materials, recursos humans a disposició d'aquesta tasca, perquè els fenò-

mens meteorològics i l'acció de la naturalesa és imprevisible, però els seus efectes sí que ho són, i en part, a més a més, són perfectament evitables.

Per contra, creiem que no tot ha funcionat bé, a pesar de les actuacions que s'han endegat i que, segurament, tindrem oportunitat de verificar i comprovar a partir de les exhaustives explicacions que ens han donat avui. No creiem que altres àmbits del Govern hagin reaccionat, segurament, amb les mesures adequades i les més necessàries, que hagin també extremat les precaucions, en el passat, en evitació dels perjudicis que s'han irrogat a partir de les pluges; ni tampoc tenim la sensació, a pesar de la proximitat que explicava, per exemple, el conseller Duran a prop dels municipis, de les autoritat locals, que hi hagi hagut l'escalf i el suport decidit a una gent que en aquests moments estan literalment amb l'aigua i amb el fang al coll. Perquè aquesta vegada –ja ho he dit– les previsions han funcionat, a diferència d'altres anys –vull recordar els efectes devastadors de les pluges al Maresme–, per tant, aquest és un aspecte que ha funcionat correctament, però el que han tornat a fallar clarament són les infraestructures, que són impròpies –s'ha demostrat– d'un país modern, competitiu i que té unes potencialitats innegables. A la infrainversió acumulada durant tants anys pel conjunt d'administracions i especialment de l'Estat a Catalunya, s'hi afegeix, en aquest cas, la incompetència a l'hora de construir les infraestructures.

Jo crec, conseller Macias, que vostè va ser molt prudent a l'hora de dir que segurament era temerari dir això, que s'havia fet alguna infraestructura de forma inadequada. Jo crec que en aquests moments no es pot admetre que un pont que travessa tota una carretera nacional es desplomi com un autèntic castell de cartes, mentre es manté al costat un pont centenari, i que ara hàgim de tancar, com s'ha anunciat, al trànsit, cinc mesos, el tram final de l'autovia del Llobregat, un dels principals eixos viaris de Catalunya, que suporta un trànsit diari de més de 35.000 vehicles cada dia, i que això ens costi, també, perquè en definitiva això repercuteix a la butxaca del contribuent, gairebé 800 milions de pessetes.

Tampoc es pot admetre, no crec que sigui admissible que a aquestes alçades, en ple segle XXI, tot un barri de Sant Vicenç de Castellet, o una part important del municipi del Vendrell, quedi inundat per una riera que es desborda. No vull dir amb això que neguem l'efecte devastador dels aiguats; el que trobem –ho reitero– inadmissible és que importants nuclis de població quedin totalment aïllats a aquestes alçades. Els fenòmens meteorològics –ho repeteixo– són en si imprevisibles, però no els seus efectes, que poden ser evitables. Per exemple, escenes com aquestes s'han viscut de manera recurrent i amb una certa periodicitat, per exemple, al Maresme, i la causa de molts d'aquests efectes ja s'ha dit, es pot buscar perfectament en la construcció desordenada d'alguns habitatges. Com és que es permeten, a aquestes alçades també, aquest tipus de construcció? Com és que l'estat de les lleres i dels torrents en general sigui tan lamentable? I per posar un cas en particular, conseller Puig, l'estat deficient de sanejament del torrent del Lluç, desbordat al Vendrell, és un exemple paradigmàtic que hem de lamentar i ho lamentem molt;

és a dir, que si els antics egipcis transmutaven la incomprensió davant d'aquests fenòmens en una mena de ritu religiós, actualment aquesta impotència diguem que administrativa, burocràtica, de l'Administració, no es pot convertir en una mena de cultura de la invencibilitat i de la inevitabilitat, perquè això, en definitiva, està massa a prop de la inoperància i de la incompetència.

Mirin, propostes i qüestions molt concretes per acabar. Jo crec que s'ha dilucidat clarament ja l'àmbit de les responsabilitats, sobretot d'aquelles que tenen relació amb les infraestructures. Jo crec que ara ja tenim el cap fred per no fer imputacions –com deia el conseller Macias– públicament temeràries a cap altra administració. Jo crec que l'ampliació del pont d'Esparreguera, fet, en aquest cas, pel Ministeri d'Obres Públiques del Govern socialista, com l'actuació d'una empresa constructora com Fomento, deixa ben clar que es va actuar i es va fer a la lleugera, i crec que el Govern de la Generalitat hauria de reclamar..., i, si ho volen, esperar l'informe que vingui del Ministeri de Foment, però que haurien d'actuar en conseqüència i, per tant, reclamar les possibles responsabilitats no només civils que deriven de la garantia d'aquesta construcció, sinó també penals –i recordin que en aquest sentit hi ha quatre morts pel mig, dos de manera directa i dos de manera indirecta.

En segon lloc, que vostès activin les gestions davant del Govern central per la declaració de zona catastròfica. Conseller Duran, no ens sembla una raó convincent el fet que l'absència d'un marc legal específic deixi aquesta qüestió únicament en l'àmbit del Consell de Ministres ni dels ajuntaments afectats; el que és clar i el que és evident és que vostès hauran d'incrementar el zel i l'entusiasme davant, en aquest cas, d'un Govern que, per cert, és el seu soci tant a Catalunya com en el Parlament espanyol.

Creiem, conseller Puig, en coherència amb el que han dit pel que fa al sanejament de rius i de rieres, que haurien d'elaborar tot un estudi, crec, per al conjunt del Principat de Catalunya sobre l'estat de les lleres de tots els torrents i de totes les rieres.

Pel que fa al Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, m'ha semblat entendre que el conseller Duran descartava literalment una ampliació, una nova dotació presupostària. Nosaltres creiem que caldria, contràriament, una nova convocatòria urgent per als municipis afectats pel que fa al clavegueram, l'enllumenat, alguns altres subministraments, la pavimentació, etcètera. El cas de Marganell és molt paradigmàtic: un municipi amb 13 milions de pessetes de pressupost i que, el valor del desastre, vostès mateixos l'han quantificat i supera els 1.000 milions.

I, finalment, un tema per nosaltres molt sensible, com és el tema de la gratuïtat dels peatges. Mirin, nosaltres no estem d'acord que només els vehicles pesants i camions es puguin beneficiar, en aquest cas, de les bonificacions o de l'eliminació del peatge. Creiem que hi ha molts vehicles privats, que són de mobilitat obligada avui en dia, que es veuen clarament penalitzats, en aquest cas, pels efectes d'uns aiguats que no els són imputables i dels quals, la responsabilitat, no pot, en

aquest cas, caure sobre les seves economies domèstiques o industrials. I és per aquest motiu, conseller Macias, també, que nosaltres l'emplacem a revisar aquesta qüestió, parlar amb el Ministeri de Foment, i, per tant, que vostès amplii la gratuïtat total no només als vehicles industrials, sinó als privats.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Moltes gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, en nom del Grup Popular, agrair la presència dels quatre consellers del Govern de la Generalitat en aquesta compareixença sobre els fets esdevinguts arran dels aiguats d'aquest passat dia 10 de juny. Tampoc ens hem de deixar impressionar perquè hi hagi quatre consellers, perquè si hi ha deu departaments afectats, encara en podrien faltar sis més, de consellers; és a dir, em sembla molt bé que hi hagi quatre consellers, però en tot cas creiem que el que hem d'analitzar és, en conjunt, les actuacions del Govern i no tampoc departament per departament, encara que són els diferents departaments, valgui la redundància, qui han d'emprendre diferents actuacions.

Donat que estem també avui aquí en seu parlamentària i davant d'aquesta Comissió, en primer lloc, des del Grup Popular, manifestar el condol als familiars de les víctimes i la solidaritat amb el conjunt dels afectats i també dels mateixos municipis, així com un reconeixement a la tasca dels mossos d'esquadra, de les policies locals, dels bombers, però també de totes les forces i cossos de seguretat de l'Estat, de la Guàrdia Civil –també al mateix cos, que la Guàrdia Civil ha perdut dos membres–, i també un reconeixement –i després en faré una breu referència– a l'exèrcit que està fent una actuació –creiem que exemplar– al municipi del Vendrell.

Si he fet aquest reconeixement és perquè l'he trobat en falta; l'hem trobat en falta des del Grup Popular, aquest reconeixement, també a algun altre cos de seguretat, com és la Guàrdia Civil, i també s'ha fet referències a l'Estat i s'ha parlat de celeritat, en algun cas, però tampoc s'ha parlat de la celeritat de l'Estat, la que pugui fer o la que no pugui fer l'Estat, i també la coordinació amb l'Estat en els moments inicials; una celeritat que en parlava el portaveu del Govern, en aquest cas el conseller Artur Mas el dia 13 de juny i deia: «el Govern de la Generalitat hem actuat amb força celeritat i li demanem la mateixa al Govern de l'Estat». El mateix dia 12 de juny diferents grups parlamentaris, al Congrés dels Diputats, presentaven proposicions no de llei, i el dia 13 de juny al Congrés dels Diputats i el Senat s'arribava a acords unànimes, tant al Congrés dels Diputats com al Senat, pel que fa als fets esdevinguts a casa nostra.

I voldria formular algunes inquietuds. En primer lloc, el conseller Pomés ens ha parlat que el dia 9 a les onze del matí és quan es van lliurar als diferents ajuntaments el risc d'aiguats; s'ha parlat, fins i tot, de zones del Pirineu –em sembla que l'he entès bé. Hi havia possi-

ibilitats de concretar més la zona on es podien produir aquests aiguats? Aquesta és una primera qüestió que ens interessava.

Una altra de les qüestions que s'ha plantejat també per part del conseller Pomés és que fins a les 9:25 del matí no hi va haver cap notícia de Montserrat –fins a les 9:25 del matí–, quan tots hem vist imatges per televisió de les cinc i les cinc i mitja de la matinada a Montserrat. Què va passar en el decurs de totes aquestes hores, des de les cinc, cinc i mitja de la matinada fins a les nou i mitja del matí a Montserrat, que no hi havia cap..., ni es sabia..., segons es desprèn de les paraules del conseller, no es sabia absolutament res?

I suposo que el mateix dia 10, amb la Subdelegació del Govern i la mateixa Delegació del Govern de l'Estat –tampoc ho hem escoltat–, alguna reunió, algun contacte devien mantindre, i també ens agradaria saber quins van ser els contactes i les reunions que van tindre amb la Delegació del Govern de l'Estat o amb la Subdelegació del Govern de l'Estat a Catalunya; perquè sembla que estaven desapareguts, i almenys, la delegada, la vam veure, la vam veure també per televisió; el conseller Pomés, el vam veure, però la delegada també.

I voldria fer una referència al conseller Puig, en aquest cas, quan ha parlat de la segona fase d'algunes obres que s'han d'acabar més o menys a la tardor, i que ens preocupen algunes d'aquestes obres, com és la canalització de torrents i/o millores en la canalització o neteja de les canalitzacions de torrents i llits fluvials. Quin és el moment que s'hauran acabat o s'haurà acabat tot aquest conjunt d'obres, conseller, perquè, evidentment, vostè també ho ha dit, en funció que hi puguin haver nous aiguats, aquests torrents, algun d'aquests torrents estan força malmesos en aquest moment?

S'ha parlat, també, d'oficines mòbils en diferents ajuntaments; concretament avui sembla que l'ajuntament d'Esparreguera ja inicia aquestes oficines mòbils, i hi haurà ajuntaments més petits que s'hauran de traslladar als consells comarcals. Només els falta això, als ajuntaments petits, que s'hagi de traslladar, la gent, als consells comarcals. Els reclamem des del Grup Popular que fiquin oficines mòbils a tots els ajuntaments –a tots els ajuntaments–, i els reclamem des del Grup Popular, també, que amplii fins al dia 15 de juliol tot el que són les diferents peticions que facin els interessats i els municipis, perquè s'ha d'avaluar molt bé els danys, i en funció d'aquesta avaluació dels danys –i sí que els ho diem molt clarament des del Grup Popular– estem oberts que s'hagi de fer qualsevol tipus de modificació i que s'hagi de fer qualsevol tipus de modificació que vagin, fins i tot, en apartats econòmics, com poden ser modificacions o crèdits ampliables en el mateix pressupost de la Generalitat, però sapiguem bé quins són tots aquests danys, i creiem que el dia 8 de juliol és una data molt precipitada.

Ens agradaria saber, per part del conseller Macias, perquè ens ha parlat de diferents xifres, quina és la totalitat de la despesa que s'haurà de fer en el que és el conjunt de carreteres que depenen de la Generalitat de Catalunya.

I, finalment, i ja per acabar, donat que hi ha altres departaments que també fan actuacions, com pot ser el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, que sembla que traurà diferents actuacions en els propers dies, sí que voldríem acabar amb l'aspecte que abans n'ha fet referència un altre diputat, que és l'aspecte d'autopistes. I voldríem dir el següent –fins i tot el Grup Popular ha plantejat una proposició no de llei que, dins el tràmit parlamentari, doncs, ja ens n'anirem segurament al proper, de ben segur, vaja, període de sessions– referent al tema d'autopistes i al tema de peatges d'autopistes en cas o en casos com els que s'han esdevingut.

En primer lloc els demanaríem –i concretament al conseller Macias com a màxim responsable– que les noves concessions d'autopistes que es puguin donar a Catalunya tinguin present que, en cas de desastres com aquests o en cas de desastres puntuals, com pot ser l'afectació d'una carretera per un incendi, unes determinades hores s'aixequin barreres per a tots els usuaris, i que a la vegada es negociï amb les concessionàries d'autopistes actuals –i també, evidentment, amb el Ministeri de Foment–, perquè en casos futurs també per a tot tipus d'usuaris, quan hi hagi desastres com els que han succeït, puguin aixecar les barreres també per a tot tipus d'usuaris, que, evidentment, ha de ser una negociació molt més complexa amb concessionaris d'autopistes que ja estan actuant a Catalunya i també amb el Govern de l'Estat, però sí que els traslladem aquest conjunt de peticions des del Grup Popular.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. El Grup Parlamentari socialista demana la distribució del seu temps en la intervenció de quatre diputats i diputada. En primer lloc, té la paraula el senyor Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, honorable presidenta. Honorables consellers, hi ha hagut víctimes irreparables i danys reparables. Pel nostre Grup, en aquests moments, allò que compta més: pel que fa a les víctimes irreparables, simplement expressar el condol i la solidaritat; pel que fa als danys reparables posar, per davant de tot, per davant de l'acció de control i de l'acció de crítica al Govern, la voluntat del nostre Grup de col·laborar en la reconstrucció de la normalitat. I ho vam dir, i ho vam fer saber al Govern el primer dia. El nostre Grup posa per davant, ara, la reconstrucció que el control o la crítica.

Dit això, la compareixença unitària d'avui és un pas endavant en el que és la tradició parlamentària d'aquesta cambra i dóna molt la impressió que el Govern hagi, potser amb un cert retard, començat a aprendre la lliçó d'altres moments conjunturalment catastròfics, on la capacitat de reacció i de resposta va ser molt lenta, quan no inexistent. Però també és veritat que la unitat de compareixença de quatre consellers no és garantia de la unitat d'acció, de la diligència en la reacció i de l'eficàcia en la reacció en els fets que ens ocupen. La foto d'avui està molt bé i és una gran novetat, però des del dia 10 fins avui és allò que ens interessa d'analitzar per

saber de veritat què ha passat, com és que ha passat, com podem reconstruir les coses per portar-les a la normalitat i què hauríem de fer perquè no torni a passar.

I per nosaltres el que no ha de ser aquesta compareixença és un concurs de mèrits per veure qui ho ha fet més bé, sinó que hauria de ser una altra..., ho dic en relació amb tot el conjunt d'intervencions que hi ha hagut, tant des dels rengles del Govern, com des dels rengles dels grups parlamentaris, per deixar clar que ara el que compta és, sobretot, constatar –hi insisteixo– que els dos o tres primers dies, malgrat que el Govern hi era, i estava en el territori, la sensació –i en el terreny de les sensacions i també dels sentiments i de l'escalf en moments d'emergència, això és una qüestió molt important–, la sensació d'un cert desemparament en moltes poblacions afectades hi era.

I una cosa no treu l'altra, és a dir, el Govern hi era i la presència es feia sentir, però en canvi, la presència es feia d'una manera que donava a entendre o podia donar a entendre a determinats municipis que era una mica estranya i excepcional i que no acabava de ser la que tocava per sentir de veritat que hi havia una autèntica coordinació, una presència sobre el territori, una atenció als problemes, una resposta a la manca de serveis, una acció damunt de les companyies de serveis perquè els reconstruïssin, i, a partir d'aquí un *feedback* permanent amb les autoritats locals perquè poguessin saber exactament què estava passant.

I, per altra banda, nosaltres pensem que no hi ha excepcionalitat; aquest, ja ho sabem, que és un país on «la pluja no sap ploure» i «o plou poc o plou massa», i veníem d'un època de sequera amb vint i vint-i-cinc i trentes per cent en les reserves d'aigua d'alguns dels pantans de Catalunya, i de cop i volta, en algun punt de la geografia de Catalunya, es produeix una circumstància atmosfèrica i climàtica, que és coneguda per recurrent..., ja ho sabem, que això passa de tant en tant i que al llarg d'aquest segle i en diferents punts de la geografia de Catalunya –recordin Terrassa l'any 62– ha passat, en aquest segle, ja diverses vegades, i es repeteixen determinats fenòmens; és a dir, com és que s'ocupen lleres? Com és que no hi ha delimitació de les conques hidràuliques? Com és que polígons, urbanitzacions, serveis, edificis, ocupacions diverses, legals o il·legals, a precari o amb llicència, van ocupant les lleres dels rius i envaint allò que són els desguassos naturals d'una conca mediterrània que coneixem bé i que sabem que tard o d'hora farà una malifeta, com diu la gent del país que en sap?

Doncs, bé, aquesta és una mica la qüestió que nosaltres voldríem plantejar, com és que aquest fenomen que coneixem d'aquest dies ha estat amplificat justament com a conseqüència de la imprevisió, o de la manca d'acció, o de la poca capacitat de reacció, o de l'escassa voluntat de control de successius governs davant de fenòmens d'aquest tipus, davant de l'explosió de l'ocupació del sòl, davant d'una ocupació d'espais que mai no s'haurien d'haver ocupat i que han fet que la situació de risc hagi estat major sigui quin siguin el resultat final de la situació de risc que s'ha produït. I aquí sí que és on nosaltres pensem que hi hauria d'haver una ma-

jor capacitat de prevenció, previsió, intervenció per evitar fets que poden ser causes afegides d'una major gravetat quan es produeix una emergència d'aquest tipus.

I, per altra banda, nosaltres també pensem que cal formular-se un gran interrogant sobre com es projecten, com s'executen, com s'inspeccionen les obres públiques en el nostre país, i això afecta totes les administracions –aquesta és una qüestió que haurem d'analitzar més endavant.

I pel que fa a les mesures, a nosaltres ens sorprèn que en la diligència d'avui no hi hagi hagut coincidència parlamentària fa una setmana. Si tres grups del Parlament de Catalunya fa més d'una setmana, i altres pel seu compte, van fer proposicions no de llei, com és que el Govern..., o com és que Grup que dona suport al Govern va dir: «ah! això a mi no m'interessa!», i confiava o esperava que el Govern ja reaccionaria pel seu propi compte. No hi cap la unitat d'acció parlamentària també en una situació com aquesta? El nostre Grup dona més importància –més importància– al control i a la crítica a l'acció del Govern de forma ordinària, que a entrar a mata-degolla en les situacions excepcionals; no ho volem, no és pas ara el moment de fer sang –no és ara el moment de fer sang–, ja hi haurà moments en què podrem aplicar un cert instint assassí parlamentari, però ara no, ara no, justament... –és una manera de dir.

La presidenta

Senyor Nadal, a efectes d'orientar-lo en el seu temps, ha consumit vuit minuts. Ho dic...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Bé, doncs, deixarem... Acabo amb això, senyora presidenta, dient simplement que, pel que fa a l'alliberament del peatge de les autopistes, el Govern ha reaccionat tard i lentament, i no hi ha incorporat els vehicles de turisme, i que, pel que fa a les inversions, tant GISA com el Pla únic d'obres i serveis podrien donar peu, probablement, a una resposta més eficaç que la que ha donat el Govern fins ara. Passo la paraula als meus tres companys que han de formular tres preguntes molt concretes sobre temes que ells han viscut i patit de forma directa.

La presidenta

Gràcies, senyor Nadal. Senyor Joan Galceran, té la paraula.

El Sr. Galceran i Margarit

Sí. Bé, hauré de fer-la gairebé mitja paraula. Però malgrat que aquestes qüestions vagin així, direm dues coses molt ràpides, no tot el que voldria dir com a alcalde que a més sóc afectat per aquests aiguats, no dramàticament com d'altres, i que, per tant, hem estat en presència permanent, amb tots els consellers aquí presents, salvant el de..., el senyor Pomés, i d'altres, el d'Agricultura, també. Per tant, jo només voldria dir-li –una de les preguntes clares i concretes–, en aquest cas al senyor

Pomés, en el tema de l'activació de l'emergència –que és veritat que es va activar, i arriben els faxs als ajuntaments, evidentment, a vegades quan ja estan tancats, lògicament, però que arriben.

El que sí és cert, també, és que el dilluns dia 12 a la tarda –després d'estar reunits i fer la declaració de Collbató, els alcaldes d'aquella zona– a Collbató l'alcalde públicament deia que no sabia encara que existís el Cecat. Hi havien hagut trucades telefòniques demanant l'emergència de Collbató, que és el municipi on més greument han patit, els serveis municipals i privats, aquestes inundacions, al marge de l'efecte aclaparador del pont d'Esparreguera, però que s'ha de dir, en honor a la veritat, que cap màquina va arribar, malgrat que se'ls hi demanava i se'ls hi prometia, a ajudar-los, i que era l'alcalde de Collbató que va haver de requisar màquines privades, dient-ho així, que estan fent obres allà, per tal de fer les neteges imprescindibles perquè pogués funcionar el seu poble, que, de fet, encara no funciona, i s'ha de reconèixer que Foment sí: el mateix dissabte dia 10, va portar màquines, i que encara hi són –que encara hi són–, i, per tant, en nom d'aquest alcalde vull fer-ho saber aquí.

Per tant, està molt bé que s'obrin els plans aquests d'emergència i que es digui, però hi ha d'haver una ajuda directa quan es demana, sobretot en municipis que no tenen mitjans econòmics ni tècnics per poder-ho fer. Per tant, aquesta pregunta: ho sap vostè, senyor Pomés, que a Collbató no coneixien encara el dilluns al migdia el que és el Cecat?

I per una altra banda, només dir-li al senyor Duran, i agrair que després de la sol·licitud dels alcaldes ens rebessin a tots i, per tant, amb tota confiança a la Comissió aquesta d'avaluació que s'ha creat a petició nostra, però dir també que potser seria bo que en aquest març-màgnum de departaments, de resolucions i de sol·licituds a cada un d'ells, sempre seria bo que hi hagués ja una comissió que permetés, aquests temes, canalitzar-los tots per no trobar-nos, els municipis, amb aquestes problemàtiques. Per tant, és bo la decisió del senyor Duran, quan se li va demanar, la qual cosa li agraiam, com ja sap, en nom de tots.

Dir només una cosa. Avui ha sortit el primer informe –per acabar– d'Esparreguera i d'Abrera, sobre el pont i sobre la seva fonamentació, d'una de les pilastres; pilastres que, evidentment, doncs, com ja saben aquest pont no és de fa deu anys, és de fa trenta anys, i es va ampliar amb unes pilastres fa deu anys. Independentment de les responsabilitats lògiques que hi hagin, el que sí que jo crec que els alcaldes demanen és una autèntica investigació tècnica, que se sàpiga perfectament si estava ben fet o estava mal fet, que això s'ha de fer, que no ho han de fer només els ajuntaments que ho han fet, que es necessita, doncs, que ho facin des de la Delegació del Govern, que també ho fa, i que per això nosaltres també l'hi agraiam, i que agraiam una vegada més, i que, per tant, si s'han de demanar responsabilitats que es demanin, som els primers que ho diem, i que agraiam un cop més al Ministeri, en aquest cas a la Delegació del Govern a Catalunya, la rapidesa en dates que estigui fet, doncs, el pont d'Esparreguera, i, sobre-

tot, als seus tècnics que estan treballant-hi immediatament.

Per tant, voldríem saber si, per exemple, la rapidesa que el monestir de Montserrat diu que obrirà les portes el dia 24..., en canvi, les coves de salnitre, que és un suport turístic i econòmic per al municipi tan petit, doncs, com Collbató, no preveuen que ho puguin fer fins d'aquí a dos mesos, això sí, si se'ls paga el que s'ha dit que se'ls pagaria; a veure si és possible que aquesta sigui una veritat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. El senyor Martí Carnicer... Jo els pregaria que..., no es tracta tant de parlar més ràpid, sinó potser de resumir per intentar acotar el temps que té assignat cada grup.

El Sr. Carnicer i Vidal

Senyora presidenta, intentaré ser telegràfic i, en tot cas, espero que en la rèplica pugui compensar, si he de fer-ho, amb una cosa una mica més llarga.

Una primera preocupació: la relació que pot haver-hi entre el moment en què hi ha una situació de previsió de risc i el moment en què es concreta l'alerta. En el cas del Baix Penedès no deixa de ser preocupant que, malgrat una certa previsió de risc, com deia l'honorable conseller Pomés, l'alerta s'activi en el moment que la policia municipal i el servei de bombers s'estan inundant. És una certa situació irònica i preocupant, però en tot cas veure com es poden resoldre aquí, que segur que hi ha uns problemes de logística.

Ens ha preocupat, també, una certa manifestació en relació amb el tema de la zona catastròfica, com si el Govern se'n volgués rentar mans. Jo suposo que no és aquesta la situació, en tot cas seria bo que s'aclarís, perquè determinats danys privats només es resoldran amb una adequació regulada a partir d'una declaració de zona catastròfica, i, per tant, seria bo que tots plegats hi insistíssim, si no, quedaran determinades zones o determinats aspectes sense poder regular.

El conseller Puig ha fet una classificació entre les actuacions que és interessant: urgents, allò que s'ha de fer ja; les que s'han de fer abans de la tardor, perquè tots sabem que hi ha un risc de pluges a la tardor, i les que requereixen un cert element de planificació. Jo no sé si és només la conselleria de Medi Ambient o és tot el Govern que té, en principi, aquest criteri, perquè hi ha actuacions a les platges, hi ha actuacions a determinades escoles que han d'obrir a començaments de setembre, hi ha instal·lacions esportives que si no poden també obrir a començaments de setembre es trobaran que deixaran de poder fer la funció que se'ls permet.

En el Baix Penedès l'element més important, segurament, que desencadena els problemes és el torrent del Lluç. Això s'ha dit pel dret i pel revés, aquí no hi insistiré. Sí que deixin-me dir que hem de lamentar, la gent del territori, que no s'hagués fet cas a altres avisos que ja s'havien enviat des del territori sobre la necessitat de regular aquesta riera; sempre les inundacions a la zona

del final del Baix Penedès han vingut pel mateix lloc. Per tant, actuacions concretes en relació amb el torrent del Lluc, i molt més concretament quines previsions hi ha sobre el seu endegament, al pas pel Vendrell, i el control de la conca que s'aboca aquí.

I dues preguntes concretes –si es poden contestar en aquest moment, es contesten, i si no, en altres moments. En el municipi de Calafell, on els danys han estat segurament no tant importants, però que sí que tenen un problema d'inundacions, de possibles avingudes d'aigua, a l'avinguda de Sant Joan de Déu hi ha uns col·lectors que són de l'antiga Junta de Sanejament, que en tot cas caldria veure quina solució tenen. I igualment, en el municipi de Cunit manifesten la seva preocupació pels col·lectors de Can Toni.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Senyora diputada Àngela Gassó, té la paraula.

La Sra. Gassó i Closa

Gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers, jo també seré molt breu, i potser seré molt pragmàtica, perquè, doncs, des del Consell Comarcal, i com a veïna afectada, sé problemes molt concrets, què necessitem al Bages. Primer de tot, a l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet hi ha hagut indústries que han estat molt afectades i que, a més, estan molt a la vora del riu. L'Ajuntament es proposa si es pogués fer un canvi d'ubicació d'aquestes indústries i poder-los donar terrenys industrials. Estan disposats a ajudar l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet per fer aquesta permuta per terrenys industrials, que no tinguin una altra vegada de suportar unes inundacions, que poden venir, com aquestes?

També; molts ajuntaments d'aquests dels Bages han tingut de portar, diguem-ne, material fungible als seus habitants, com poden ser roba, mobles i, fins i tot, menjar. Hi ha alguna línia que hi puguin també reposar aquestes despeses que han fet aquests ajuntaments amb materials que moltes vegades no es poden quantificar?

També voldria demanar que les depuradores que han estat afectades d'aquí, del Cardener i del Llobregat, sobretot que tenen indústries contaminants, que siguin les primeres que rebuin la..., que s'arreglin les primeres, vaja.

Després vull tirar, ja, també més amunt de Sant Vicenç de Castellet i parlar de la canalització del Cardener. Sé que s'està estudiant i el que voldria és que es donés prioritat a les zones que són habitades –hi ha llocs que s'hi ha construït–, i si aquesta canalització, doncs, pogués començar pels llocs que es poden evitar futures inundacions.

També voldria demanar que el Cardener a vegades s'inunda per un afluent que és molt cabalós quan, sobretot, plou molt al seu naixement, que és l'Aigua d'Ora. Voldria demanar un embassament o un lloc que s'hi pogués parar aquestes riuades que afecten molt concretament el terme de Cardona. I que ja que s'ha parlat de l'estudi geològic des de Montserrat, voldria també que es demanés i que es tingués molt en comp-

te un estudi geològic com han afectat, les aigües del Cardener, el que és la vall salina.

Aquí també trobo a faltar el conseller d'indústria per a una pregunta concreta. Es va estar moltes hores sense energia elèctrica en alguns punts, es van fer trucades als serveis d'emergència i els van contestar que ells no en tenien constància, i, aquí, entre parèntesi, és perquè les companyies subsidiàries que donen el servei d'emergència a les companyies elèctriques paguen molt més car els dies que són festius que no pas els dies de cada dia. Per tant, no es van reparar fins el dilluns.

I de moment, res més, i moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Iglesias.

El Sr. Iglesias i Sala

Moltes gràcies, honorable presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, en nom del meu Grup Parlamentari permetin-me que en primer lloc ens sumem sincerament i sentidament a les paraules del conseller Pomés i d'altres grups en la solidaritat i el condol amb les famílies afectades dels dos germans d'Esparreguera, dels dos números de la Guàrdia Civil, que en l'exercici de la seva generositat, però també de la seva professionalitat, van perdre la vida, i d'aquella àvia del barri de la Farinera, de Sant Vicenç de Castellet.

És evident que és en les circumstàncies excepcionals o en catàstrofes naturals quan es posen a prova diverses qüestions; sobretot es posen a prova persones, es posen a prova institucions, estructures i també infraestructures, i de tot, n'hem parlat al llarg d'aquest matí.

Des de la visió del nostre Grup i d'un diputat que és d'una comarca afectada que ha seguit dia a dia, des del dia 10, els efectes d'aquesta catàstrofe natural, realment excepcional per les diferències de pluviometria en distàncies molt curtes, només en dades, que segur que tenen amb més exactitud, però, la mateixa gent. I les mesures que es prenen en diferents pobles, a la capçalera de la riera de Marganell, sota el coll de Can Maçana, en algun lloc van passar de 380 litres/hora –i no sempre la mesura ho diu tot, ho diu en el temps que van caure, que va ser en molt poques hores–; cinc quilòmetre més enllà, a la població de Sant Salvador de Guardiola, 260 i tants litres, i cinc quilòmetres més enllà de Manresa, menys de la meitat.

Bé, jo crec que això defineix possiblement coses que han passat en altres comarques, com a la zona del Vendrell, com a la zona del Baix Llobregat o a l'Anoia, però en el conjunt de la valoració que fem..., i m'ha sorprès una mica alguna crítica en qüestió de no-atenció a l'escalf humà, sobretot a la gent que han patit, i sobretot als alcaldes. No és la impressió que he seguit jo com a diputat de territori dia a dia, al contrari, ben al contrari, jo crec que hi ha hagut alguns alts càrrecs –a part dels consellers– que ho han fet, de trepitjar territori, alguns alts càrrecs de la Generalitat, començant des dels primers moments, des de Protecció Civil, però molt especialment..., i permetin-me que en faci una

referència especial, perquè els alcaldes, ahir i abans d'ahir i la setmana passada, quan veuen persones com el delegat territorial, l'Ignasi Garcia i Clavel, i la directora de l'ACA, la senyora Marta Lacambra, és que s'hi abracen i es veu un afecte; un afecte perquè a més a més de donar solucions, de dir coses puntuals «escolta, no et preocupis, contracta la màquina, passa-me'n factura...»-, vull dir..., però, a més a més, hi ha hagut un escalf i una atenció personal que jo vull destacar en nom de molta gent afectada. Que en algun moment ha sortit aquí..., a mi m'ha sorprès perquè seria la primera crítica que sento a dir en aquest sentit i aquí en el Parlament, penso que és bo que, primer, la gent amb responsabilitats hagin estat al costat dels afectats, i que el poble de Catalunya, avui, aquí, representat per nosaltres..., també hi puguem portar una mica la veu d'aquests afectats i de les seves preocupacions, però també de les seves emocions i els seus sentiments.

Dit això, voldríem..., amb tot el respecte, i és evident que és així, que s'han de fer anàlisis del perquè passen les coses, de si les coses es poden haver fet millor o pitjor en diferents èpoques que al llarg..., de diferents, segurament, administracions i responsabilitats locals, comarcals, autonòmiques o estatals, doncs, passen coses que en algun cas, no sé si es poden preveure: que caiguin 380 litres o 385 litres en un lloc concret en tres hores i escaig.

Però algú ha posat en dubte qüestions que, de vegades, la realitat del país i de la seva infraestructura i de la seva gent, la concreta d'una forma molt gràfica. Ha posat en dubte si, en aquest segle, passa sovint de ploure 385 litres en un punt concret i amb unes hores concretes. Jo els puc assegurar que hi ha documentació i, a més a més, experiència d'una masia molt concreta del terme de Marganell, que es diu la Fassina, que hi havia una activitat d'artesanía de perfumeria com a element, al peu de la muntanya de Montserrat –que està documentada amb sis-cents anys, aquesta masia, que és un monument realment molt apreciat per la gent d'allà–, i en sis-cents anys mai hi havia entrat l'aigua ni s'havia endut efectes importants com ha sigut aquesta vegada, i això, documentat.

Bé, no és que això excusi res, sinó que és una anàlisi que potser en el futur les infraestructures han de preveure més coses que allò que diem dels estudis de cent anys o de cent cinquanta; ho dic en el sentit de preveure infraestructures de futur. Però en tot cas jo penso que la normalitat, sortosament, en altres infraestructures importants no serà tan ràpida, però la vida dels pobles va tornant i de la setmana passada a aquesta, un que ho ha seguit pràcticament dia a dia en diferents visites..., es veu bastant la recuperació de la vida normal als pobles.

Hi ha qüestions que són irreparables, i amb això estic d'acord amb el senyor Nadal que les vides que s'han perdut –aquestes– són irreparables i aquestes són les que més dolien. Però, en tot cas, des del nostre Grup Parlamentari penso que sí que... respecte a la crítica d'infraestructures, de passats o no passats, i amb el..., però també amb la sinceritat de dir la sensació que han viscut, sobretot els alcaldes i altres comarques –després passo al meu company Salvador Esteve, que ha viscut

més, al Baix Llobregat, com han anat les coses; segurament que des del Vendrell, un altre punt molt afectat, doncs, també hi ha hagut intervencions–, que l'atenció post al problema, del Govern, nosaltres la valorem com a molt positiva –com a molt positiva–, i, sobretot, no tan sols han donat gaire solucions materials, sinó també de vegades d'estar al costat de la gent, i jo en dono fe i constància, que això ha sigut així.

Per tant, hi ha hagut una reacció, hi ha hagut una altra cosa a valorar, que és que si un poble de Catalunya, que tot sovint ens emplenem el cor o la boca que som solidaris amb pobles del món en situacions catastròfiques, com, recents, n'hi ha hagut en altres llocs del planeta..., també es produeix, com no podia ser d'altra manera, al país, hi ha hagut voluntariat, hi ha hagut ADF que han treballat, hi ha hagut gent que ha fet moltes coses, i això és la suma d'aquest actiu de país que són la seva gent i els seus governs, des dels seus alcaldes..., que aquestes qüestions també fan els seus petits herois, i els seus petits herois de vegades tenen sentiments i famílies, com un alcalde que es va adonar el quart dia, després d'anar resolent temes junt amb els delegats territorials, amb els de l'ACA i tal, que se li havia endut la casa dels seus pares i que havia perdut el lloc on ell treballava i es guanyava la vida, que era la Fassina, aquest edifici –em refereixo a l'alcalde de Marganell.

Per això penso que també és de valorar aquestes actuacions de col·laboració interadministrativa; la valorem com a molt positiva, perquè en el transcurs del diàleg d'aquests dies de molts consellers, sobretot amb els alcaldes i els afectats..., facilitar la gestió a través d'un equip multidisciplinari, i, a més a més, jo crec que el fet d'aquesta mobilitat i la flexibilitat que pot portar moment-se pel territori..., pensem que és una acció que es demanava des del territori que el Govern...

Un últim prec, en nom d'aquells afectats privats, particulars –la senyora Gassó n'ha fet referència concreta– d'empreses, de gent que s'ha quedat sense utensilis a casa seva: que hi ha hagut acords municipals demanant la zona catastròfica; el Govern també s'hi ha referit i ho va demostrar. Des del nostre Grup insistir un cop més que, en atenció a tots aquests afectats que en aquest moment poden estar més amb l'ai al cor si tindran els ajuts necessaris, demanem als membres del Govern que incideixin, que perseverin per poder resoldre allà on calgui aquesta situació, i que puguin ser ateses les famílies privades.

Agraint la presència del Govern, en nom del nostre Grup, i de continuar en el tema jo crec iniciat per reconstruir i tornar a la normalitat, si hi ha una visió diferent de la que jo veig des del Bages, agrairia també al company Salvador Esteve, des del Baix Llobregat...

La presidenta

Senyor diputat, no sé si ha acabat ja; és que li recordo la mateixa observació que al senyor Nadal: ha consumit nou minuts del seu temps. Senyor Esteve, si us plau.

El Sr. Esteve i Figueras

Moltes gràcies, senyora presidenta. Amb molt poques paraules, per expressar la vivència des d'un poble afectat, si no, potser, tan fort com d'altres, però que també està acostumat a rebre la visita periòdica de les inundacions.

Cal dir, també, que aquesta vegada, i gràcies a les infraestructures que va comportar l'autovia del Baix Llobregat amb el caixó adicional de desguàs del pont del Diable, ens hem lliurat d'una de més grossa; vol dir que per part de totes les administracions també s'està treballant en la revisió i que, a vegades, dóna molt bons resultats.

Jo el que voldria dir com a alcalde d'una població afectada, i també amb les visites que hem mantingut, junt amb altres alcaldes i la presidència del Consell Comarcal, amb gairebé tots els consellers que estan avui presents aquí, en aquesta compareixença, i algun més, que en totes aquestes visites hem ressaltat la part positiva que hi ha en la celeritat amb què hem estat rebuts i amb la bona predisposició que han mostrat per resoldre els problemes que han sorgit en aquestes inundacions i, també, per preveure més enllà les coses que s'han d'anar arreglant. Ressalto, per exemple, en una reunió ahir, el compromís que vam agafar els alcaldes, junt amb el conseller Puig, de vigilar, sobretot, l'ocupació de les lleres; jo crec que és molt important: hi va haver un compromís de tots els alcaldes i de la presidència del Consell Comarcal i del conseller per fer-ho. Això seria, doncs, un punt que avui s'ha parlat aquí, que és importantíssim, i que una mica amb el compromís de tots jo crec que d'aquesta malvestat en podem treure uns elements per construir més bé els nostres pobles, el nostre país.

Agrair, també, la presència dels consellers que van demanar de seguida aquesta compareixença en el Parlament, i transmetre, com a alcalde afectat i amb tots els contactes que hem tingut, que l'escalf del Govern hi ha sigut, hi ha sigut la presència i moltes vegades, també, a part de totes les coses materials que s'han aportat i que s'estan aportant, també aquest veure's acompanyat en la tragèdia.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Doncs, passada aquesta primera part d'intervencions dels diferents grups, per respondre els consellers, els proposo el següent ordre, consellers: en primer lloc, el conseller Duran; en segon lloc, el conseller Macias; en tercer lloc, el conseller Felip Puig, i en quart lloc el conseller Xavier Pomés, amb el benentès que cada conseller tingui previst respondre perquè ha estat prèviament interrogat.

Moltes gràcies. En primer lloc, té la paraula el senyor conseller Duran.

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Moltes gràcies. Intentaré fer-ho amb la màxima brevetat possible, iniciant, en qualsevol cas, aquesta segona intervenció agraint les intervencions i les actituds dels

diversos grups parlamentaris a través dels diversos representants que han fet ús de la paraula.

No és voluntat del Govern impressionar amb la seva compareixença amb quatre consellers: la voluntat és purament d'informar; voluntat sol·licitada expressament en la primera reunió del Govern el proppassat dimarts. I que crec que les diverses intervencions han justificat la presència dels quatre, fins i tot hi ha hagut alguna pregunta dirigida a algun altre conseller, que no és que justifiqués una cinquena compareixença avui conjunta, però que, en qualsevol cas, posa en relleu que el que cal és informació, que és el que hem volgut donar. No entraré, perquè en tot cas el Grup Parlamentari si ho creu pertinent en el seu moment ja en farà referència, a altres consideracions que s'han fet al respecte.

Una última prova de la necessitat d'aquesta compareixença és que algun grup parlamentari –i el seu president així ho ha posat en relleu en la seva intervenció– havia demanat, dels quatre, la compareixença de tres; m'hi he afegit jo, però entenent, per raons òbvies, que valia la pena complir el meu deure d'informar el Parlament d'aquelles disposicions que havia adoptat el nostre Departament.

S'ha dit en el transcurs d'alguna intervenció que el Govern hi era però no se sentia. Reconec que és una percepció molt subjectiva, sentir o no sentir, que supera el dubte shakespearà de «ser o no ser», i que, per tant, doncs, hi pot haver perfectament, a partir d'aquesta percepció subjectiva, maneres diferents. Si «sentir» s'enfoca des del terreny de l'«afecte», jo no puc compartir la manca d'escalf humà i, per tant, no podria compartir que no se sentia el Govern; almenys en totes les reunions que hem mantingut amb tots els alcaldes en presència dels presidents dels consells comarcals, s'ha posat en relleu tot el contrari. Hi havia l'excepció d'un municipi, que ja ha estat objecte d'alguna pregunta singularitzada per part d'algun diputat; en la resta, la valoració era positiva, no del dia que jo hi anava sinó des del primer moment. Però en qualsevol cas –hi insisteixo–, sentir o no sentir és molt i molt subjectiu.

Si «sentir» s'entén en el terreny de l'«efecte», de cercar l'efectisme, evidentment, el Govern en cap moment va optar per fer grans declaracions i provocar l'efecte de la seva presència; amb això, hi podria estar d'acord: ni tan sols es va entretenir a contestar algunes declaracions que, des de la irresponsabilitat, es dedicaven a adjudicar responsabilitats.

La tercera qüestió fa referència al muntant dels danys. El Govern –vostès ho recordaran– va fer una primera valoració, que ja va dir que era molt i molt provisional, al voltant d'uns 11.000 milions de pessetes, sumant els que avui s'ha fet referència en aquestes tres compareixences –estem parlant de danys públics, que afecten béns i serveis municipals o béns i serveis que afecten la Generalitat. Avui hi sumariem per les diverses aportacions 9.000, 10.000, però la que importa és l'avaluació real, que serà a partir del dia 8 de juliol, que és quan fineix el termini; però, més o menys, ens movem, per tant, al voltant dels 10.000 milions de pessetes.

Existeix un pla global, evidentment; hi ha una primera comissió, que és la que ha d'atendre totes les petici-

ons de les delegacions territorials de la Generalitat; hi ha una segona part d'aquest pla global, que és una comissió a nivell nacional que presideix el secretari general de Presidència i que hi estan integrats tots els secretaris generals dels diversos departaments, que és la que haurà de fer el seguiment de totes aquelles afectacions que repercuteixen en els deu departaments implicats del Govern de la Generalitat.

Segurament no he estat prou capaç d'explicar l'interès i l'èmfasi del Govern de la Generalitat en la qüestió de la zona catastròfica. El Govern des del primer dia, és a dir, dimarts de la setmana passada, al Consell de Govern, adopta sumar-se a la petició davant del Consell de Ministres de la declaració de zona catastròfica. En totes les compareixences que hem fet els consellers, singularment la meua per la relació amb l'àmbit municipal, hem remarcat i recordat el tràmit previ imprescindible per tal que els municipis prenguessin la decisió, l'acord en ple, com a requisit previ a tal efecte, i el dia següent de la decisió del Consell Executiu de la Generalitat jo mateix, en nom del Govern, traslladava al ministre d'Administracions Públiques el nostre interès i accentuava l'èmfasi per tal que fos declarada zona catastròfica, atenent molt bé, com s'ha fet referència per part d'alguns diputats que han intervingut, que allò que fa referència a interessos particulars només en el context de declaració de zona catastròfica –òbviament parlo de béns no assegurats– pot tenir una certa efectivitat, l'ajuda.

Els recursos –tampoc no he estat capaç d'explicar-ho prou bé– justament he dit que sí, que sí que hi haurà una línia específica per tal de no afectar el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya, conscients que és obvi que molts ajuntaments, de cap de les maneres, a partir de les seves possibilitats pressupostàries podrien atendre els danys afectats.

Entenem aquesta petició que les oficines mòbils vagin a tots els ajuntaments. Això està dirigit a afectació de sector privat, d'interessos personals; hi ha molts ajuntaments que no hi ha danys personals afectats i que són públics, i, per tant, amb els mateixos consells comarcals, varem elaborar aquesta fórmula que crec que és prou positiva i que dóna capacitat d'atendre tothom.

Del 8 de juliol, ampliar el termini? Primer: quedi clar que el 8 de juliol té una pretensió que comparteixen tots els ajuntaments, que voldríem que, com més aviat millor, comencés el procés real de poder afrontar, més enllà d'allò que ja requereix en aquests moments la urgència, els grans danys que hagin pogut provocar els aiguats. No han, els ajuntaments, d'aportar projectes, sinó purament avaluació d'aquí al dia 8 de juliol, i si algun ajuntament petit no té condicions allò materials per poder afrontar aquest repte fins el 8 de juliol, nosaltres ja ens hem compromès a ajudar-lo directament perquè ho pugui fer. En qualsevol dels casos, si arribat el 8 de juliol, veiéssim la impossibilitat física, i contradiguéssim l'esperit dels ajuntaments i nostra avui, perquè la realitat s'imposés sobre aquesta voluntat, doncs, òbviament de savis és rectificar, en aquest cas, més que rectificar, ampliar, però, avui per avui, no ens plante-

gem aquesta necessitat; si els fets ens ho plantegen, serà moment d'abordar-la.

Res més i moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. A continuació, té la paraula el conseller Pere Macias.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Bé, hi han hagut diverses peticions d'informació. Potser la reflexió més important és la que formulava el senyor Ribó, i després també el senyor Nadal i algun altre, en relació amb l'ocupació de lleres per part de diferents edificacions. Jo, en aquest sentit, voldria dir que, és clar, qui marca la pauta d'establir edificacions segons la legalitat urbanística en les lleres dels rius? Ho marca, bàsicament el planejament, que és el que atorga la carta d'allà on es pot edificar i allà on no es pot edificar, i, òbviament, la responsabilitat del planejament és compartida entre els municipis i el Govern de la Generalitat, que en fa la tutela final, com vostès saben molt bé.

En aquest tràmit, a més a més, les lleis de la Generalitat van establir que hi havia un dictamen preceptiu per part de l'antiga Junta d'Aigües, ara de l'ACA, que moltes vegades obliga a la retallada de previsions que s'havia fet des de municipis d'ocupació per l'edificació d'espais que, posteriorment, les resolucions de les comissions gairebé sempre retallen i que curiosament dóna lloc a molts recursos perquè es voldria ocupar això.

Però, en tot cas, a partir d'això, hi ha encara un altre acte administratiu que és el d'atorgament de la llicència, i l'atorgament de la llicència és un acte amb la seva..., gairebé en tots els casos, de competència municipal, que és el que acaba, doncs, beneint que una cosa estigui o no estigui en concordança amb el planejament sense intervenció..., i, des de les últimes modificacions legals, fins i tot sense intervenció tutelar de la Generalitat, que l'únic que pot fer és portar-ho a una presumpta il·legalitat del contenciós, com, per cert, la Generalitat també ha fet en nombroses ocasions últimament. Per tant, això succeeix, s'ha produït en alguns casos, no podem negar-ho, però el marc que es dóna és aquest.

Una acotació: moltes vegades, de l'ocupació que es fa de la llera, el que ens preocupa més és al marge de tot això; és a dir, a vegades és per subconstruccions. El cas aquest que vostè, fins i tot, ha posat dels cavalls, etcètera, doncs, són fenòmens d'il·legalitat que requereixen una actuació concertada de tothom. N'hi explico una perquè ahir la vaig..., no la vaig viure ahir, però ahir va quedar culminada. A Súrria, sota el barri de Salipota, hi havia tota una instal·lació més o menys de barraques, d'horts que s'havien anat convertint en més coses, i ara que hem fet la nova variant que ahir va entrar en servei, doncs, ens vam adonar, amb l'Ajuntament, que això era un risc, i vam fer una actuació concertada: l'Ajuntament, físicament, va desallotjar això i nosaltres vam pagar l'enderroc i la restitució d'allò.

I aquesta actuació entre l'Ajuntament i, en aquest cas, la Direcció General de Carreteres, perquè es feia una carretera –ens va semblar que això millorava, era una mena de mesura compensatòria–, doncs, és un exemple del que segurament a molts altres llocs s'ha de fer, amb aquesta actuació concertada –ho repeteixo– entre administració, per aquestes ocupacions, com la que passava, curiosament, a Esparreguera i que, fins i tot, suposo que anava al marge de les mateixes llicències municipals.

El que sí que tenia llicència municipal –i crec que ben donada– és l'edifici que ha quedat descalçat, però evidentment l'aiguat o la barrera que es va posar a l'aiguat era tan excepcional que va fer que, fins i tot, en un cas en el qual semblava que les coses eren correctes, se superessin aquests nivells.

Un segon grup d'intervencions han tingut relació quant al tema del peatge. Jo no puc acceptar que s'anés lent, perquè això va passar el dissabte i el mateix dilluns, que era el primer dia administrativament hàbil, el Ministre i va fer ja la mesura de l'A-2; ens ho va comunicar –aquest dia era un dia festiu a Catalunya, com vostès saben, a Barcelona i a bona part d'uns quants municipis–, i nosaltres vam estar, tot i això, parlant amb el secretari d'Estat, vam acordar aquestes mesures, i el Govern de la Generalitat les va acordar l'endemà mateix, pel que fa a la nostra autopista A-18. Per tant, jo crec que es va ser tot el ràpid que el propi mecanisme ens permet.

En aquest sentit, el que sí que comparteixo és el que deia el senyor Fabregat amb relació a mecanismes automàtics. Ja s'han fet algunes experiències, com vostè sap. En el període més crític de la N-340, per dintre de Tarragona, es va fer una situació ja d'emergència amb un conveni que es va signar, interadministratiu, entre diverses administracions; també és un exemple. I jo li puc dir que nosaltres hi estem treballant en tots els casos; hi han també acords amb les diferents autopistes perquè això passi. Hi han també exemples del que s'ha fet. No cal que li digui que, si és que hi haguessin noves concessions –cosa que és, doncs, molt rar, que hi siguin– de noves autopistes de peatge al nostre país, amb molt poques excepcions, segurament, home, és obvi que amb l'articulat aquest s'hi ha de posar; evidentment: barracons, no.

Bé, un altre tipus de preguntes van en relació amb el Vendrell. En el tema del Vendrell, jo abans no n'he informat, però hi va haver una actuació important amb una reunió a la qual va assistir part del consistori de la població, representacions de les administracions –hi va assistir la mateixa delegada del Govern, el nou cap de carreteres de Catalunya i altres autoritats de l'Estat; hi van assistir, també, la directora de l'ACA i altres membres de l'ACA, jo mateix i el director general de carreteres–, i aquí es va acordar tota una sèrie de mesures que, de fet, ja aquesta setmana s'estan aplicant per part de totes les administracions. Per tant, jo crec que aquí també hi ha hagut una resposta immediata.

Dir-li que aquí també, curiosament, una actuació recent, que és la variant de carreteres, no solament no ha empitjorat, sinó que ha millorat i que gràcies a això

s'han pogut fer molts encaixos i moltes connexions que no existirien, però és que també, això: el mateix torrent no ha afectat les obres de contenció que s'havien fet en aquesta carretera, la qual cosa vol dir que es deuen haver fet prou bé.

Formula, la diputada Gassó, un tema de Sant Vicenç de Castellet en relació amb el trasllat de sòl d'instal·lacions industrials. Home!, aquesta és una pràctica habitual de l'Institut Català del Sòl, d'actuar quan hi ha diferents problemes. De vegades, pot ser, per exemple, en el cas d'indústries que tenen incendis i que estan mal ubicades. La nostra gent de l'Institut Català del Sòl els van a veure; els van a veure i prenen una iniciativa per veure si és possible trobar una millor ubicació que ho faciliti. Per tant, en aquest cas, és obvi que també intentarem de portar a terme aquesta actuació, sempre, lògicament, en el marc que els diners del Govern són de tothom i que, per tant, no es pot regalar diners públics a cap privat. Però, òbviament, això gairebé sempre té un encaix positiu que haurem d'intentar aplicar, també, en aquest cas.

Voldria acabar amb una..., no sé qui ho ha dit..., el senyor Ridaó, perdoni. Senyor Ridaó, vostè ha dit, ha fet referència a una expressió meua de temeritat. Jo vaig dir que era temerari... Se'm va fer, a les primeres hores, el plantejament: «escolti, és cert que les infraestructures de Catalunya estan mal concebudes?», i jo vaig dir: «és temerari dir que les infraestructures, en general, a Catalunya estan mal concebudes»; una altra cosa és que no és temerari sinó que és absolutament correcte dir que la infraestructura d'Esparreguera estava mal construïda. Per tant, òbviament, aquí hi ha hagut una... A més, aquesta declaració jo la vaig fer ràdio, està gravada i està molt clar el sentit de les meves paraules; una altra cosa és que es transcrivís després malament a mitjans escrits.

És temerari parlar que les infraestructures estan malament a Catalunya. Un exemple li dona el senyor alcalde de Martorell, i diputat, perquè li diu que gràcies a una infraestructura construïda recentment, com és l'autovia del Baix Llobregat, es va solucionar un problema endèmic que era la inundació de Martorell, gràcies a aquest nou caixó fet al costat del pont del Diable. Per tant, ja ho veu vostè, que és temerari dir que les coses a Catalunya –sense dir ni qui, ni com, ni quan– estan mal fetes. Jo crec que l'obligació d'un govern és generar també confiança, i una cosa és demanar responsabilitats, ser contundent quan una cosa està malament –i, evidentment, al pont d'Esparreguera alguna cosa no es va fer bé, perquè va fallar–, però també seria molt pervers donar a entendre que tot es fa malament, quan jo penso que molt majoritàriament es fa bé, la qual cosa tampoc no és obstacle per exigir que tot, absolutament tot, s'ha de fer molt bé.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable conseller. A continuació, té la paraula l'honorable conseller Felip Puig.

El conseller de Medi Ambient

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, unes breus consideracions a alguns dels comentaris que han fet els diferents portaveus en aquesta compareixença.

Suposo que s'ha entès quan he parlat del període de retorn dels cinc-cents anys, que són els períodes o els paràmetres de càlcul que s'utilitzen per dimensionar les infraestructures hidràuliques, i que, amb l'evolució de la normativa, és evident que en els darrers anys s'ha anat canviant la importància de cara a prevenir les pluges, les avingudes, i, també, l'evolució del sistema o de la urbanització del país per tal d'anar dimensionant correctament aquestes infraestructures.

Hi he fet esment i he recordat que al Bages, i al Baix Llobregat també, s'han donat durant aquests dies i durant uns períodes molt curts unes avingudes extraordinàries. Jo només dic que han superat els períodes de càlcul per als quals avui la normativa obliga al dimensionament de les infraestructures hidràuliques. No ho esmento com a única explicació, però com a un factor de la magnitud d'aquesta pluja torrencial, que és evident, i també ho he dit jo: no és una situació anòmala a les conques mediterrànies, però sí que és evident que és una situació important i que cal posar de rellevància.

Ho ha dit ja el conseller de Política Territorial, però, en tot cas, vull recordar que en el tràmit d'aprovació del planejament urbanístic hi ha l'emissió preceptiva i prèvia d'un informe d'afectació dels dominis públics per part de l'Administració hidràulica, avui l'Agència Catalana de l'Aigua. Haig de dir que, malauradament, la majoria d'afeccions que avui encara existeixen i que s'han produït, també, en aquests aiguats han estat construccions o sense legalitzar o alegalitzades, i, en alguns casos, ni legalitzades urbanísticament i encara a manca de detalls específics amb caràcter general en períodes anteriors a la responsabilitat de l'Administració hidràulica per part de la Generalitat de Catalunya. De totes maneres –també ja s'ha dit, i ho ha dit un diputat de Convergència i Unió, l'alcalde Martorell–, aquests dies estem parlant, també, amb alcaldes de diferents ajuntaments i tirarem endavant una iniciativa per tal de resoldre, i actuar més fermament conjuntament, aquesta ocupació permessa, a precari, del domini públic que en alguns casos pot agreujar no només els danys, sinó la repercussió d'aquestes avingudes.

S'ha esmentat els temes de coordinació, i més que –que també– coordinació a gran nivell i de planificació, m'agradaria remarcar l'acord que es va prendre el mateix dia 14 de juny a l'Ajuntament de la vila del Vendrell, amb què la delegada del Govern, el conseller de Política Territorial, representants de les demarcacions de carreteres i de Renfe i de protecció civil, la directora de l'Agència Catalana de l'Aigua, el delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya, el delegat o delegada de Medi Ambient, els consells comarcals, els delegats d'Urbanisme, l'Ajuntament, a través del seu alcalde, del regidor d'Urbanisme, dels diferents tècnics, varen adoptar un acord de mesures immediates per no només resoldre d'una manera urgent les situacions afectades, sinó de preveure les actuacions, des d'un

punt de vista d'estudis i iniciatives, que les diferents administracions s'han compromès a endegar. Crec que és bo remarcar que aquesta coordinació s'ha anat prenent i s'ha anat tenint des del primer moment, i m'ha agradat explicitar aquest acord concret de la vila del Vendrell, un dels municipis o un dels cascs urbans més afectats.

Quan un diputat, el representant d'Esquerra Republicana, ha parlat del mullader polític; és veritat, hi ha hagut un mullader important, físic, i vostè parla d'un mullader polític, que es dona, evidentment, quan els responsables hem d'assumir les nostres responsabilitats. He pensat que hem passat –i aquest és un país d'excessos– d'una sequera important, amb mesures extraordinàries acordades pel Govern, a una situació d'inundacions i de dany, i catastròfics, però, també –si m'ho permet– hem passat del mullader polític a la sequera política; sequera política –si m'ho disculpen, i parlo política, que no pas ni personal ni intel·lectual: sequera política oposicional–, perquè amb l'excepció del president del Grup d'Iniciativa per Catalunya, avui aquí no hi ha cap altre president de grup parlamentari per parlar i debatre aquest tema.

En qualsevol dels casos, recordar –i no és una excusa– que en els darrers anys hi han hagut grans i greus inundacions –grans i greus inundacions– a Holanda, a Alemanya, a França, per a parlar d'Europa, i també a Estats Units; any darrere any existeixen situacions de catàstrofe. Les infraestructures en aquests països tampoc resisteixen, en ocasions –en ocasions, també, de superació dels límits pels quals es dimensionen les actuacions públiques. No vol dir, això, que no hàgim de fer res i que tot estigui bé; no estic dient això, però és obvi que hi ha efectes que per molt que es coneixin, en ocasions no es poden evitar. El que hem de fer és intentar minimitzar-los al màxim i actuar amb caràcter més preventiu i també amb major capacitat de previsió. D'això, en som evidentment conscients.

S'ha parlat de l'escalf als alcaldes i regidors. El mateix dissabte al matí, mentre encara ja les pluges eren permanents, hi havien, per part de tots els departaments del Govern, les delegacions del Govern, tècnics de l'Administració hidràulica al peu dels embassaments al costat dels alcaldes; tots els alcaldes van ser visitats durant aquells dies. Ahir mateix, encara, el conseller que els parla estava fent una visita per la comarca del Bages. Hem tingut reunions amb els diferents alcaldes i consells comarcals per repassar les diferents actuacions, contrastar les informacions. Per tant, jo crec que aquest escalf, des d'un punt de vista polític, institucional, però també des d'un punt de vista humà, els haig de dir que, igual que ho han fet els meus companys del Govern, creiem que ha existit i segueix existint.

Un dels casos en què es va trobar o es va efectuar o, diguem-ho així, va haver-hi una afectació important va ser el municipi del Vendrell. I s'ha parlat aquí de la necessitat o de per què no s'havia canalitzat prèviament el torrent del Lluç. Deixin-me que els digui –si algú de vostès vol o, potser després, si algú insisteix, els hi remarcaré– des de quina data existeixen informacions creuades amb les quals s'adverteix, per part del Govern de Catalunya, que ni el pont –l'obra de fàbrica que

existeix sobre la Nacional 340–, ni el pont, la infraestructura del pont de les vies de ferrocarril, de la Renfe, eren suficients i permetien el desguàs d'una avinguda ni tan sols en alguns casos per a cent anys.

En qualsevol dels casos, el que vull dir és que els nostres estudis ens porten a afirmar –i evidentment és una hipòtesi– que si s'hagués canalitzat el tram del torrent del Lluc sense haver resolt els dos o els tres ponts que existeixen, probablement la desgràcia de desbordament del torrent hauria estat encara superior. No és això –ho repeteixo– cap excusa, és només dir que quan es fan actuacions s'han de fer amb caràcter integral; això és el que s'ha aconseguit amb l'acord adoptat el 14 de juny al municipi del Vendrell, i espero que d'aquesta manera ho podrem resoldre definitivament, i després donaré informació sobre els terminis que se'ns han demanat, també.

Pel que fa a torrents, rieres, llits fluvials, sempre podem fer més, però vull recordar que: en els darrers anys, més de 5.000 milions de pessetes destinades a combatre l'erosió i canalització de torrents i capçaleres de rius, a través del Departament d'Agricultura; més de 8.000 milions des de la Junta d'Aigües, en els darrers quatre anys, en neteges de rius, endegaments, canalitzacions; tenim i teníem i seguim tenint previst per a aquest any un programa de prop de 350 milions de pessetes per atendre totes les peticions que des dels ajuntaments se'ns han anat fent per netejar rieres i lleres de rius, fluvials. Les previsions són que incrementarem, per prevenir, el doble d'aquesta inversió prevista fins als 700 milions en aquestes actuacions de neteja per a aquest any –a part dels 1.200 milions de pessetes que destinarem per corregir, netejar i recuperar les rieres i els torrents afectats en aquestes inundacions.

Hi ha més de trenta actuacions de caràcter prioritari, algunes de les quals ja s'han iniciat; les altres s'estan iniciant i acordant els últims estudis tècnics, i s'aniran acabant en la mesura que la mateixa urgència que ha estat decretada pel Govern, i que permet, doncs, en base a la utilitat pública, una actuació urgent i una agilització de tots els sistemes d'actuació i de contractació, ens permeti. Per tant, la celeritat és i serà màxima.

Celebro que la voluntat –i no només celebro la manifestació, sinó que haig de dir que l'hem constatat, evidentment, des del primer moment– de reconstrucció sigui una de les premisses a atendre amb caràcter immediat i previ. I vull dir-ho perquè l'he notada en tots els alcaldes, regidors, evidentment sense distinció de cap partit polític. I celebro que avui aquí també s'hagi fet aquesta explicitació; ho celebro, perquè també haig de dir que, en alguns moments i en les primeres reaccions, per part d'algú no va existir aquesta orientació.

Ja els he dit abans que teníem com a prioritat per a aquesta legislatura –i que escurçarem els seus terminis d'execució– els estudis de la delimitació del domini hidràulic dels diferents rius i conques hidrogràfiques de Catalunya. En aquest sentit –ho he comentat abans–, amb els alcaldes de determinades comarques, ja hem començat a treballar, i tindrem iniciatives, des de l'Agència Catalana de l'Aigua, per també estudiar i resoldre d'una manera més decidida, entre tots plegats,

les diferents ocupacions i situacions de lleres dels nostres rius. Em refereixo, per exemple, a iniciatives de determinats ajuntaments aparegudes en els mitjans de comunicació –que també celebrem, i que compartim– sobre que l'ajuntament aprofita els aiguats per eliminar definitivament els horts il·legals de determinats barris a determinades rieres i torrents. Crec que hem de ser conscients que aquesta hauria de ser una dinàmica que entre tots –assumeixo la nostra responsabilitat; demano i obtinc, ho sé, la complicitat de les altres institucions també responsables– puguem prendre mesures més decidides de cara a prevenir millor el futur.

Només especificar que al Vendrell ha passat, també..., o té una circumstància específica, el torrent del Lluc, i és que la conca del torrent del Lluc és una conca petita; no és una conca grossa o gran com la del Llobregat o la del Cardener, i s'ha donat la coincidència que el temps de resposta de la mateixa conca davant dels aiguats ha coincidit amb la durada de la part intensa de les pluges, fet que ha provocat, òbviament, una major magnitud de l'afectació i de la catàstrofe. Les previsions d'endegament en el cas concret, perquè se'ns han demanat, del torrent del Lluc és: ja s'està actuant en el primer tram –el primer tram d'endegament entre els diferents ponts de la via de ferrocarril de la Nacional 340 i la Comarcal 246– i està prevista una segona fase entre aquesta zona i la nova variant, així com també una tercera fase entre el darrer pont i el litoral costaner, que s'endegaran i s'iniciaran al llarg de l'any que ve, i, finalment, una quarta fase, de la qual ja s'està també encarregant els estudis tècnics, que aniria des de la variant fins a la capçalera, i la resolució o l'abordatge de la conca amb la seva magnitud.

Desconec –ho lamento, senyor diputat; li donarem aquesta informació immediatament– aquests riscos d'inundabilitat per collectors a Calafell i Cunit –n'he pres nota–, així com també pel que fa referència a la situació de l'Aigua d'Ora, del riu d'Aigua d'Ora, i de la seva possible canalització. Hem encarregat un estudi per estudiar si una bassa, una presa de laminació ecològica..., per poder tenir una millor capacitat de resposta. Totes les actuacions en aquesta conca, en aquest riu, s'han planejat..., han de ser especialment sensibles, perquè –com vostès..., i vostè sap, senyora diputada– aquest és un dels pocs rius que avui encara tenen condicions ecològiques i d'una certa virginitat, encara, ambiental, que cal ser molt curós amb la seva intervenció per tal de poder prevenir, però ho tenim previst i en parlarem en els propers dies.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Sí, senyor Curto.

El Sr. Curto i Casadó

Senyora presidenta, el Grup Popular sollicita la paraula per unes afirmacions que ha formulat lo conseller de Medi Ambient que afecten qüestions personals o relatives los diputats i diputades presents en esta sessió, i que, per una qüestió d'ordre, voldríem intervindre per

un temps molt breu, brevíssim, per a aclarir estes manifestacions que ha formulat lo conseller de Medi Ambient.

La presidenta

Senyor Curto, considero que, ara, en el torn de rèplica podrien fer ús de la sollicitud que vostè planteja, i ja en torn...

El Sr. Curto i Casadó

Senyora presidenta, atenc perfectament les seues raons, però el torn de rèplica és per a parlar de les qüestions que ens interessen, que és dels aiguats, i no per a qüestions que...

La presidenta

Ho conec, què vol dir el torn de rèplica, i simplement intento acumular la rèplica amb aquesta resposta que ara sollicita.

Senyor Ridao...

El Sr. Curto i Casadó

Senyora presidenta, li expressem la nostra disconformitat, perquè voldríem intervenir en aquest moment processal.

La presidenta

Senyor Ridao...

El Sr. Ridao i Martín

Senyora presidenta, en el mateix sentit que el senyor Curto, però, en tot cas, sí que acataríem, en aquest cas, el criteri de la presidència d'utilitzar el torn de rèplica per fer, en tot cas, aquesta precisió.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, per concloure aquest torn de respostes del Govern, té la paraula l'honorable conseller Xavier Pomés.

El conseller d'Interior

Moltes gràcies. Intentaré contestar en el mateix ordre d'intervenció dels representants dels diferents partits polítics, i, per tant, començaré per Iniciativa per Catalunya - Verds.

Si no ho he pres malament, m'ha plantejat vostè quatre qüestions. La primera és l'activació de l'Inuncat, què significa. L'activació de l'Inuncat es fa, certament, a les 6:45, malgrat que les pluges importants al Vendrell ja estan més que objectivades a les quatre de la matinada, perquè el pla Inuncat no té res a veure amb què hi hagi una zona inundada localitzada en un àmbit de Catalunya; sinó que el Pla Inuncat és quan la situació aquesta d'inundacions afecta més d'una zona i, a més, comença a afectar, ja, vies principals, etcètera, i, per tant, a partir del moment en què es té la comunicació, a les 6:37, de l'esfondrament del pont d'Esparreguera és quan, llavors, ja sí que s'activa tot el protocol d'ac-

tuació. Dir que l'Inuncat en cap cas és un pla per previndre les pluges o les inundacions; l'Inuncat és un pla de protecció civil per mirar de restablir al més ràpidament possible la normalitat i, per tant, doncs..., i sobretot també atenent sempre els principis de: primer, les persones; després, els béns; després, les infraestructures.

La segona qüestió que vostè em plantejava era –i amb relació sobretot a la tercera i quarta, que serien sobre la qüestió de Montserrat– en quin moment Marganell va tenir una actuació per part d'helicòpters –em sembla que era aquesta la pregunta que em feia vostè. Li recordo que el que en dèiem l'operació Nòria, és a dir, l'evacuació de Montserrat, va començar a les 14:10 del migdia. El primer vol a Marganell va ser fet pel Bravo 10 a les 9:35 del dematí, que va arribar al camp de futbol a les 10:25. Allà hi va pujar el tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Marganell; van fer un vol de quinze minuts fins a les 10:45; a partir de les onze, l'helicòpter va continuar estant a Marganell fins a les 12:20, que va ser traslladat a Sabadell. Total de temps de vol en la zona de Marganell: dues hores i trenta-cinc minuts. Si vol li puc facilitar el full de vol perquè vegi, doncs, la qüestió aquesta.

Tercera qüestió: grau de dificultat, i si s'havia consultat amb els organismes corresponents –en aquest cas suposo que es refereix a la Diputació de Barcelona– respecte als accessos a Montserrat. Amb la Diputació de Barcelona, a les 9:30 del matí, es va tenir ja una primera comunicació amb el sentit de demanar que es traslladessin màquines pesants a fi i efecte de rehabilitar tant l'entrada de..., a ser possible per la carretera de Can Massana, com la de la carretera de Monistrol.

A mi m'agradaria que ara es projectessin unes fotografies –si és possible, començant per la... (vegeu la figura 1 de l'annex), això és la visió des de l'helicòpter, des de l'helicòpter de comandament– digitalitzades fetes pel mateix cap de la Divisió Operativa, que a més està allà, el senyor Manel Bosch, en què es veu, l'efecte d'arrossegament de la pluja i de les torrenteres, com afecta la part de baix de la carretera.

Següent fotografia, si us plau (vegeu la figura 2 de l'annex). Això seria la mateixa visió, amb les dues carreteres: la de Can Massana, a dalt, i la de Monistrol, a baix. A la de Can Massana, a dalt, si s'hi fixen, a sota està absolutament descalçada, és a dir, impossible d'actuació, i la de baix ja comença a millorar per efecte, ja, de treballs.

La següent (vegeu la figura 3 de l'annex). Aquesta seria ja la situació..., aquí a mà esquerra es veu una màquina treballant, i això seria ja la carretera que podrien començar-hi a passar vehicles quatre per quatre; això és sobre les quatre de la tarda.

I ara m'agradaria..., l'última fotografia (vegeu la figura 4 de l'annex), que correspondria a la part de dalt. Mirin vostès tota aquesta torrentera, la quantitat de roca i pedra que hi ha aquí. La meua pregunta va ser molt senzilla: «Algú em garanteix que no hi hauran desprendiments mentre sigui utilitzada la carretera per ciutadans?» La resposta que em va donar la Direcció Operativa va ser: «No podem garantir-ho.»

Per tant, tot i que es va informar els ciutadans que en aquell moment –hi insisteixo: quarts de cinc de la tarda– hi havia la possibilitat de baixar, ens trobàvem en una circumstància que les garanties de seguretat no hi eren. Precisament quan es va fer aquest vol de reconeixement es va decidir que l'endemà, diumenge, a primera hora del dematí, tècnics del Servei de Geologia anessin urgentment a la muntanya per poder fer una primera anàlisi tècnica d'aquesta qüestió.

Tot i així, a partir de les cinc de la tarda es van organitzar tres combois, que anaven escortats per vehicles quatre per quatre de la Guàrdia Civil, en nombre de set el primer comboi, de cinc vehicles el segon i de tres el tercer, perquè poguessin passar per aquí. L'accés no estava obert, ni molt menys, per a furgonetes ni estava obert per a autocars; la majoria de gent que hi havia allà dalt en aquells moments era gent que havia vingut amb unes romeries de Badalona, de Reus i d'altres indrets de Catalunya, i alguns d'ells es trobaven que, fruit de la mateixa actuació de l'aigua, els seus cotxes havien quedat inutilitzats, per qüestions de bateries, elèctrica, coses d'aquestes així. Per tant, davant d'aquesta situació, amb la màxima humilitat, senyor Ribó, però també amb la màxima honestedat, en la hipòtesi que una altra vegada ens trobéssim en una circumstància com aquesta, la meva decisió tornaria a ser exactament la mateixa.

Per últim, el cost d'aquesta evacuació va ser de 29.600 pessetes per persona evacuada, que si, d'això, vostè en fa la multiplicació per 537 persones veurà que està al voltant dels 16 milions, una xifra que comparada amb el que estem parlant del conjunt de cost –i no li explico, doncs, els altres costos afegits–, doncs, no crec que sigui una situació greu.

Dir, també, que abans no m'hi he referit, que en aquesta situació d'evacuació i transport, vull agrair molt especialment la col·laboració de l'Ajuntament de Sabadell, a partir de la seva policia local, a partir del mateix alcalde, a partir dels autocars que es van posar a disposició, que van fer que les persones, després de passar un cert ensurt, per què no dir-ho, doncs, quan arribaven a Sabadell estaven perfectament ateses, ràpidament reubicades i traslladades als seus domicilis.

Senyor Ridaó, té vostè raó: nosaltres tenim el pla Inuncat aprovat des de l'any 1997, i així se li va comunicar al Director General de Protecció Civil.

Respecte al Partit Popular. Senyor Fabregat, no existeix, en aquests moments, tecnologia que permeti concretar localització de pluges –què més desitjaria tothom, començant pels mateixos ajuntaments, suposo, i pels mateixos ciutadans–; és impossible, no es pot concretar; l'única cosa que es pot fer és, doncs, això, fer un avís general. És obvi que des del Cecat, amb l'àmbit de protecció civil de la Subdelegació del Govern, es va estar en contacte tot el dia. Jo no, quan he fet la meva explicació, no he fet una explicació exhaustiva.

Dir-li també que la comunicació amb la delegada del Govern..., va haver-hi una primera comunicació telefònica el dia 10 al vespre –ella el dia 10 estava absent de Barcelona. Després, el dia 11 hi va haver també comunicació amb la Secretaria d'Estat de Seguretat, amb el

mateix ministre d'Interior i, novament, amb la delegada del Govern.

Pel que fa a la qüestió de la relació amb la Guàrdia Civil, jo no he fet esment, en la meua primera intervenció..., només he fet esment al dia 10. És obvi que el dia 11 es va produir una situació fatídica, que va ser quan a les 12:57 ens van comunicar l'accident dels dos GEAS de la Guàrdia Civil en el riu. A partir d'aquell moment, tots els dispositius possibles de rescat dels bombers, començant pels GRAE, equips de submarinista i dos helicòpters es van afegir als dos helicòpters de la Guàrdia Civil que en aquells moments, també, van ser traslladats al lloc dels fets.

Jo personalment vaig tenir contactes tant amb el general Fonts, de Catalunya, com amb el general de divisió Abós, que és el cap de tots els operatius especials, que va venir expressament des de Madrid, i vaig estar en el lloc dels fets a Abrera i vaig saludar, doncs, també l'alcalde d'Abrera. La col·laboració, la coordinació amb la Guàrdia Civil ha sigut excel·lent, i, fruit d'això, jo després em permetré passar-li la fotocòpia d'una carta que m'ha estat tramesa en aquest sentit.

Al diputat senyor Galceran. Primer punt: l'avís de fenòmens meteorològics adversos, en el cas que ens ocupa, es va fer el dia 9, i la majoria d'ajuntaments el van rebre entre les 10 i les 12 del migdia; per tant, no hi havia la possibilitat que els ajuntaments estiguessin tancats. Sí que és cert que a vegades, això, aquests avisos arriben quan l'ajuntament està tancat, perquè és que, dels serveis meteorològics, arriben quan hi ha la constància aquesta. Nosaltres, normalment, des del Cecat, el que fem és que demanem als ajuntaments que en tot cas ens donin faxes alternatius, sobretot si tenen policia local, i llavors molts d'aquests faxes arriben mitjançant la policia local dels diferents ajuntaments.

Amb el que sí que m'ha deixat vostè desconcertat és amb les declaracions que diu que ha fet l'alcalde de Collbató, que diu que no coneixia el Cecat; amb això, vostè em deixa absolutament desconcertat, i em deixa desconcertat per dos motius. M'agradaria saber què ha fet l'Ajuntament de Collbató amb tota la documentació que periòdicament se'ls lliura sobre l'Inuncat, sobre l'Infocat, sobre la Direcció General d'Emergències i els diferents plans que es van donant, de coneixement, doncs, als ajuntaments. Però és que, a més, hi ha un altre aspecte que jo he volgut ara contrastar. Com vostè sap, el Cecat té un sistema telefònic de registre d'entrades entrants; hi ha una entrada a les 14:03 del dia 10, al Cecat, provinent de l'Ajuntament de Collbató; per tant, difícilment el dia 11 o el dia 12, o no sé quan va ser que es van fer aquestes manifestacions, diu que encara era l'hora que coneguéis què és el Cecat.

Tercera, per últim, ho he dit en la meua primera intervenció: el delegat territorial del Govern de la Generalitat va estar a Collbató i van estar visitant, amb membres del mateix Ajuntament, Can Dalmases, que era una de les zones més malmeses. Per si fos poc, dir que, a Collbató, els bombers van fer un total de 82 intervencions el mateix dia 10 i hi van treballar quatre vehicles de forma permanent, amb divuit bombers a part d'altre personal.

Per últim, senyor Carnicer, la culpa segur que és meua; no em dec haver expressat bé al començament, perquè..., és a dir, a veure, la fase d'alerta ja estava donada; el problema és que en el moment en què es comença a inundar el parc de bombers del Vendrell..., i el tema de la policia local, no és que llavors s'activi l'alerta, llavors el que passa és que es dona compte que es pot perdre la comunicació en el centre immediat..., diguéssim, del coneixement de què està passant, i el que es fa és que s'envia un vehicle, el T-005, que és un vehicle de comunicacions, a la zona d'allà baix, però no és perquè diem comença a ploure perquè s'inunda el parc de bombers –suposo que és que no m'he expressat prou bé–; és a dir, l'alerta o l'alarma salta per dir: «Escolti, si s'està inundant el parc de bombers, vol dir que ens estem quedant sense possibilitats d'informació.», i llavors és quan s'activa això, i sí que és cert que en aquell moment també s'activa la segona onada de vehicles que ja han de venir des de l'Hospitalet de l'Infant, des de Reus, etcètera.

Bé, jo diria que les qüestions que m'havien plantejat em sembla que, més o menys, les he contestades totes; si de cas hi ha algun aclariment, amb molt de gust ho podré fer.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Els grups parlamentaris que vulguin intervenir per la rèplica, durant cinc minuts, i el que ho desitgi podrà fer ús de la sol·licitud de..., senyor Curto i senyor Ridao.

El portaveu d'Iniciativa per Catalunya - Verds té la paraula: senyor Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Duran, només en aquesta sessió vostès han parlat de més de 20.000 milions, per tant, demanaria que fossin més precisos. Entre vostè, el senyor Macias i el senyor Puig han donat xifres molt superiors a les que vostè ha dit.

Segona qüestió. Senyor Macias i senyor Puig, l'antiga Junta d'Aigües té la responsabilitat. El planejament és un acte políticoadministratiu, la llicència no. I el bloc que jo em refereixo, a Esparreguera, per exemple, senyor Macias, va ser ocupat un any abans dels aiguats. I vostè em pot dir que va aguantar, sí. I ha dit una frase que potser l'he entesa malament, ha dit: «Fins i tot és un cas excepcional el d'aquests aiguats.» Escolti, permetre edificar a tan pocs metres del torrent, que no baixa aigua normalment, però que és en llera, crec que el planejament no ho autoritza.

D'altra banda, parlaria d'infraestructures que caldria revisar. És evident que la normativa actual dona uns càlculs d'avinguda molt baixos; sap vostè que pel pont d'Esparreguera l'avinguda, la normativa, és de 100 litres, i n'han baixat molts més, per tant, potser que també es plantegessin revisar la normativa.

I voldria dedicar la major part de la meua intervenció al senyor Pomés. Senyor Pomés, vostè a les tres de la tarda rep la informació per part de l'autoritat de la carretera pertinent que la carretera està oberta, a les tres de

la tarda, i no en va fer cap cas. No en va fer cap cas perquè ni va trucar, vostè, a l'administració pertinent de la carretera; no consta, en aquells serveis, ni una sola trucada per part d'Interior per a saber sobre l'estat de la carretera –no vista des d'un helicòpter, no; vista des dels que hi estaven treballant per restablir el servei de la carretera.

I ens ha passat una fotografia, la darrera de totes, que és la canal de Sant Jeroni. La canal de Sant Jeroni desemboca a Santa Cecília i no afecta per res la carretera que estem parlant; afecta la carretera de Can Massana, la qual, fins i tot, provisionalment van reobrir i, vist el trànsit de quatre per quatre de curiosos que es va produir el diumenge, van haver de posar uns talussos de terra per evitar el seu pas. Però vostè a les tres de la tarda rep, per part de l'autoritat pertinent i responsable de la carretera, a les tres de la tarda del dissabte, la informació que la carretera estava oberta.

Senyor Pomés, tots els mitjans de comunicació que ens van informar sobre Montserrat menys TV3 van accedir a Montserrat per carretera –TV3 hi va anar per helicòpter–; tots els mitjans de comunicació van anar per carretera, senyor Pomés, i la Guàrdia Civil, sense cap coordinació amb vostè, va baixar per carretera i alguns particulars s'hi van afegir, purament i simplement, perquè la mateixa carretera era practicable. No em vengui sopars de dur; vull dir, vostè em podrà donar tots els *partes* de vol que vulgui, però el que no pot negar..., primera, digui'm a quina hora concreta es va posar en contacte amb els serveis de l'administració pertinent per saber si la carretera estava oberta?; segona, digui'm si va poder comprovar vostè o no, si va tenir la informació, per part de l'autoritat d'aquella administració, que la carretera estava oberta i a quina hora, i, tercera, perquè mitjans de comunicació que no disposen d'helicòpters ni d'altres serveis excepcionals de transport eren a Montserrat?, hi van anar a peu o com hi van anar?

Per tant, aquí, em sembla que si vol parlar seriosament, com que vostè s'ha posat seriós en aquest tema, parlem-ne. Em sembla molt espectacular l'operació que es va muntar; alguns dels qui van participar van dir que era millor que Port Aventura, per suposat, però potser tenim el servei de rescat més car del món. I jo diria, a més, que el risc sobre cadascuna de les administracions que el sospesi cadascuna de les administracions, i sobretot que no es faci a partir d'una avaluació amb un vol, que a més no pot ser rasant en una muntanya com Montserrat, sinó a partir dels que estan allà *in situ* i, des de temps immemorials, són responsables d'aquella via.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Per Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyora presidenta. Començo pel conseller Puig perquè jo he parlat de mullader polític i, si em permet, era una constatació objectiva i, fins i tot, un cert recurs dialèctic, tampoc tenia més pretensió, però, és clar, quan vostè ha parlat de sequera política oposicional, francament m'ha semblat, l'expressió, ofensi-

va; jo crec que s'ha embolicat innecessàriament en una compareixença d'aquest tipus, no?, i suposo que no ha volgut desmerèixer, tampoc, cap dels diputats i diputades que han fet ús de la paraula o que estan presents en aquesta sessió, i començant pel Grup que li dona suport, perquè precisament tampoc l'ha salvat, vostè.

Posats a lamentar –i com que a vostè li va la «marxa»–, després de sentir-lo potser val la pena expressar públicament algun dubte pel que fa al fet si la presència del Govern és la més qualificada possible, perquè si vostè reclama la presència del president del meu Grup Parlamentari, home!, doncs, estaria bé que hagués vingut, també, el president de la Generalitat, i així ens haguéssim estalviat aquesta estereofonia, i determinada dispersió i descoordinació en les seves explicacions.

Dit això, conseller Duran, per bé o per mal, la veritat és que aquests diputats i diputades són difícilment impressionables, ni per cap múltiple compareixença ni per fotografies digitals, segurament; en tot cas, sí que aprofito aquesta reflexió per dir-li que hi ha altres àmbits del Govern que segurament no han tingut l'oportunitat d'explicar-se. Per exemple, el conseller d'Indústria, pel que fa a les línies d'ajuts a algunes petites i mitjanes indústries, o el mateix conseller d'Economia, que també ha habilitat una línia de crèdits a les persones físiques i que ha estat l'encarregat de fer una estimació o avaluació de les pèrdues o dels danys materials en nom del conjunt del Govern.

Parlem de percepcions i d'emocions, conseller Duran. Jo reitero el que he dit abans; jo he parlat –em sembla que he estat el primer, després també s'hi han afegit altres diputats– de manca d'escalf humà i manca de determinació, i una certa manca de resolució en les primeres hores, en la immediatesa, en aquest cas, dels fets que avui ens porten aquí. I jo li porto el modestíssim testimoni –si vostè vol– de moltes persones que tenen la immediació, en aquest cas, d'haver tingut, doncs, la presència a prop de, segurament, destacats i qualificats dirigents i membres del Govern, però aquest afecte del que vostè parlava ha estat un afecte, per dir-ho d'alguna forma, burocràtic, una mica un efecte de «manguitos» i de visera, és a dir..., i això crec que, gràficament, es pot resumir dient que vostè, de fet, avui ha anunciat que comença el treball de l'oficina d'informació mòbil per explicar a la gent, en definitiva, què ha de fer, per garantir-los que rebran els ajuts per recuperar la normalitat, etcètera, etcètera.

El tema de la zona catastròfica. Potser sí que no ho he entès bé; jo crec que ha estat vostè que no s'ha expressat prou bé, perquè abans ens ha parlat que era una atribució, lògicament del Consell de Ministres, això és així, que els ajuts els han de sol·licitar, en aquest cas, la concessió d'aquest benefici, els ajuntaments afectats, però no havíem sentit ni hem vist –i en tot cas agraeixo l'explicació posterior que vostè ha donat– que, per exemple, en les múltiples anades i vingudes de diversos membres del Govern i de la coalició Convergència i Unió a Madrid, vostès haguessin prioritzat en la seva agenda política aquesta qüestió –i no estaria pas malament.

Finalment, conseller Macias, jo m'he referit, també, a les construccions il·legals a prop de les lleres i dels torrents. Nosaltres som molt respectuosos amb l'administració local, també som conscients que aquests instruments de planejament a què vostè s'ha referit tenen, lògicament, una responsabilitat, també, del món local, però evidentment la tutela del planejament correspon al seu Departament i correspon a la Direcció General d'Urbanisme, i, per tant, aquesta és una responsabilitat que vostè no pot obviar, que vostè no pot desoir, i, per tant, des d'aquest punt de vista, com a mínim, assumir i entomar les responsabilitats que, per aquesta part, a vostè li corresponen.

En el tema del peatge, no hem qüestionat, almenys jo particularment en nom del meu Grup no he qüestionat la manca de celeritat, pel que fa a les mesures previstes, el que hem qüestionat obertament –i ho reitero després de sentir les explicacions en el seu torn de rèplica– és la insuficiència de les mesures que vostè ha adoptat. No ha dit res –i ho lamentem– amb relació a les propostes que s'han fet per diferents grups, el nostre també, pel que fa al transport privat i als turismes, sobretot aquells de mobilitat obligada, i ja li anticipo que, com que hi ha alguna iniciativa parlamentària, i especialment una de conjunta del nostre Grup amb el Grup socialista i amb el Grup d'Iniciativa, aquest tema l'hauré de debatre tant sí com no.

I tornem –i amb això acabo– al tema de la temeritat. Conseller Macias, jo no volia fer extensiu aquest qualificatiu al conjunt d'infraestructures, ni d'una ni d'altra administració. En tot cas és d'agrair que vostè hagi –no sé si ho havia dit abans, m'ha semblat que deia que sí– reconegut públicament, ara i aquí, que el pont d'Esparreguera estava mal fet, i, per tant, jo crec que això és d'agrair, el coratge i la valentia que ha tingut. Però en lògica correspondència amb aquest reconeixement tan explícit, jo he plantejat la necessitat que vostès puguin..., de fet, en algun moment han dit que no era el moment de demanar responsabilitats –ho va dir el mateix president de la Generalitat–, però, de fet, si vostès constaten que s'ha fet mal fet, crec que és hora –com he dit abans– de dilucidar i de depurar les eventuais responsabilitats. I vostès, per raó de l'interès general i com a Govern que són, crec que haurien d'emprendre les iniciatives –ja ho he dit– des del punt de vista tant civil, de les possibles responsabilitats civils, però també a nivell administratiu i penal, que se'n puguin derivar, d'aquest fet.

Deixi'm dir que la temeritat segurament és un qualificatiu desmesurat que no és extensiu al conjunt d'infraestructures, però pensi una cosa: en aquests moments, ja que vostè parla d'un govern que ha de generar confiança i que no pot utilitzar aquest tipus de qualificatius, en aquests moments, per part de l'opinió pública, segurament per part dels grups polítics, s'ha estat qüestionant des de la qualitat dels materials fins al sistema d'assignació dels projectes, i, fins i tot, s'ha parlat i s'ha dit, pels mateixos tècnics i responsables que intervenen en aquest tipus de projectes, que s'estan potenciant, des de les administracions, les ofertes més barates i la fragilitat dels nous dissenys, i, en contra d'això, evidentment, vostès hauran de fer molta pedagogia.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Curto.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, les meues paraules van dirigides de manera especial i personalitzada, de manera directa, al conseller de Medi Ambient, senyor Puig, pel que ell ha manifestat quan, de manera general, ha criticat aquells diputats que avui compareixem en esta sessió parlamentària, que no som presidents de grup; és a dir, només hi ha un president de grup i la resta de grups no estan representants pel propi president del grup parlamentari.

Nosaltres, senyor Puig, aquí, estem i parlem com a diputats, assumim les nostres responsabilitats com a diputats, per consegüent, som diputats de la formació política a què pertanyem, i les nostres opinions i els nostres vots, siguem presidents o no, siguem portaveus o no, les nostres opinions i els nostres vots vinculen d'una manera especial el grup parlamentari i el partit polític a què nosaltres pertanyem. És que potser esta situació d'emergència que s'ha produït, esta desgràcia dels aiguats que s'ha produït no té la suficient envergadura perquè aquí estigui lo mateix president de la Generalitat?

Nosaltres, senyor conseller, contràriament a les seues manifestacions, a les seues expressions, entenem que els consellers aquí presents tenen la suficient autoritat i la suficient credibilitat per a poder afrontar i superar un debat d'aquesta naturalesa. I sí, com és cert que se li ha dit aquí, a vostè li va la «marxa» o li agrada la mala vida política, quan hagi de dir bona persona a un diputat digui-l'hi a la cara i quan li hagi de dir que és un bandit digui-l'hi també a la cara, però no generalitzi perquè llavors provoca situacions d'esta naturalesa que per a res fan falta en un debat tan important com el que estem celebrant.

Moltes gràcies.

Ara continua, en la part essencial, el diputat senyor Fabregat.

La presidenta

Senyor Fabregat, té la paraula.

El Sr. Fabregat i Vidal

Moltes gràcies, senyora presidenta. Jo tornaré a parlar d'aiguats, deixaré la sequera. I, amb molta brevetat i essent molt concret, en primer lloc, conseller Pomés, li he fet abans una pregunta –m'ha semblat que no me l'ha respost–, i era: fins a les nou i vint-i-cinc del matí, ha dit, en la seva primera intervenció, que no hi havia hagut cap..., o no tenia cap notícia de Montserrat. Li voldria tornar a formular aquesta pregunta, si era realment així, perquè m'ha semblat que, en la seva resposta, no havia fet referència a aquest apartat.

Al conseller Macias. Li he preguntat, conseller –i em sembla que també s'ho ha deixat–, quin era el cost total que creien vostès que era, pel conjunt de carreteres

que depenen de la Generalitat de Catalunya, pel que fa referència a les reparacions que s'hauran de fer, posteriors.

I, per últim, al conseller Duran. Rectificar, evidentment, és de savis, i jo també rectificaré. És a dir, vostè em parla –i potser no m'he expressat bé, en les meues paraules–, vostè em parla i diu: «no ho podem fer extensiu a tots els municipis, les oficines mòbils o oficines itinerants, o com li vulguem dir, perquè, en alguns casos, en alguns municipis no hi ha afectació sobre privats». Bé; però jo estic parlant de les que hi ha afectacions sobre privats. Però, en tot cas, conseller, vostè ha parlat avui, aquí, ara, de 9 o 10.000 milions de pessetes –aquests són també els números que ens surten a nosaltres, 9 o 10.000. Entre 9 o 10.000 i 11.000, n'hi ha entre 1.000 i 2.000, i és una xifra prou important de diners per saber fins allà on s'haurà d'arribar amb les diferents aportacions de les diferents administracions. És per això, conseller, que creiem que cal ser prudent, i que queden solament dotze dies hàbils, dotze dies hàbils a Esparreguera, que és el primer lloc on ha començat; d'altres, no sabem quin dia començaran a recollir dades i a atendre els ciutadans. Per això nosaltres li demanàvem que es pogués arribar fins al dia 15, i, d'alguna manera, vostè em sembla que m'ho ha respost quan ha dit que si en algun lloc..., o algunes peticions, també es podria entendre que es podria ampliar aquest termini.

Ara bé, el que sí que ens ha preocupat és un aspecte, no?, sobretot lligat amb el que han dit els altres consellers; diu: «és que els ajuntaments ens estan demanant que s'iniciï el procés»; però que no s'ha iniciat el procés? Medi Ambient ha iniciat processos, no? El conseller d'Interior va iniciar els processos des del primer moment; carreteres..., ens ha dit una pila de milions de pessetes que ja s'han gastat. És a dir, que creiem, nosaltres, que, quan estem parlant d'afectacions sobre privats i també de les aportacions de documentació que hauran de portar aquests privats als mateixos ajuntaments perquè puguin acollir-se a les diferents ajudes, val més ser prudent, val més passar, a vegades, una setmana més que no després que comencin a ploure iniciatives parlamentàries dels diferents grups reclamant el que potser no s'haurà pogut atendre en un primer moment, i puguem saber quina és la xifra real de l'abast d'aquest desastre.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el senyor Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, senyora presidenta. A tall de conclusions, el nostre Grup vol demanar al Govern: u, que emprengui mesures per a l'ampliació de l'alliberament dels peatges als turismes; dos, que acordi mesures concretes de planejament; tres, que faci accions de prevenció a totes les zones sensibles del territori de Catalunya i prengui decisions en aquesta matèria; quatre, que faci ja la de-

limitació del domini hidràulic que se li ha demanat en tres legislatures consecutives al Parlament de Catalunya; cinc, que faci una auditoria i avaluació de determinades infraestructures en situació potencial de risc, i, finalment, que emprengui accions sobre les companyies de serveis per garantir una informació adequada i transparència en la inversió per a la millora de les instal·lacions.

Acabo no sense referir-me al conseller Puig, perquè ningú no entendria que no ho fes. Senyor conseller, d'altres ja li han dit tot el que li han dit; jo només li vull dir una cosa, que és un simple consell i, a més a més, com a consell és gratis: convenci's vostè mateix que ja és conseller i ja no és secretari d'Organització.

Passo la paraula a algun company meu que vol fer respostes a alguna afluència directa a algun tema concret.

La presidenta

Gràcies, senyor Nadal. Senyor Galceran, té la paraula.

El Sr. Galceran i Margarit

Sí; responent al senyor Pomés, en el tema de Collbató, efectivament, ningú no li ha dit que no s'hagi posat en contacte telefònic; lògicament ja ho sabem que Collbató va estar en contacte telefònic amb el Cecat; precisament –precisament–, aquí, parlant de tantes sequeres, el que sí que podríem dir és la sequera d'ajuda directa que se li demanava al Cecat el dissabte, de màquines, que, a més a més, se li prometien i no van arribar, i que, en contraposició, va ser el Ministeri de Foment que sí que hi va portar màquines que encara hi són; però nosaltres creiem que és una mica penós que no sigui el Govern de Catalunya el primer a portar aquests mitjans d'ajuda a un poble petit, que no tenia mitjans –repetim: molt petit–, i que és el que realment, doncs, demanaven: simplement i planament això.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Senyor Carnicer...

El Sr. Carnicer i Vidal

Sí, senyora presidenta. En tot cas, per confirmar un tema que ens preocupa molt, que és que la gestió del temps no és neutral. I nosaltres entenem que el Govern en aquest moment té, entre altres, una missió bàsica, que és aclarir al més aviat possible el panorama del futur del conjunt de municipis, però també del conjunt de particulars, que han estat afectats per aquestes riades. I entenem que aquí hi ha dos elements importants, o tres elements importants: el de la zona catastròfica, que ja ens hi hem referit, i, en tot cas, el conseller ja ha donat la resposta; el de determinades instal·lacions públiques que –ja ho he esmentat en la meua primera intervenció– hauran d'estar funcionant aquest estiu, com pugui ser tot el tema del servei de platges, o algunes que hauran d'estar preparades a començaments de setembre, com són les escoles o les instal·lacions esportives. Per tant, aclarir el panorama d'aquestes afectacions

és important perquè la gent pugui treballar amb tranquil·litat i pugui fer previsions.

I, després, la tercera referència per també aclarir aquest panorama de futur és que, com més aviat millor, les actuacions que tinguin previstes la conselleria d'Indústria es facin públiques, perquè, en tot cas, també és cert que hi ha un conjunt d'empreses que estan pendents de saber quin tipus d'ajudes podran disposar per planificar el seu futur –en aquest moment hi ha empreses que estan decidint si tornen a reemprendre l'activitat o tanquen la botiga–; aleshores, aclarir..., crec que, per part del Govern, és important que tendeixin a fer actuacions que puguin aclarir aquestes incògnites de futur.

La presidenta

Gràcies, senyor Carnicer. Té la paraula la senyora Gassó.

La Sra. Gassó i Closa

Gràcies, senyora presidenta. Molt breument. Només que aquí em sembla que tampoc s'ha fet esment del tema d'agricultura, perquè hi ha, sobretot a Marganell, persones que vivien dels horts que tenien, que no eren il·legals, sinó que era el seu mitjà de vida, i, per tant, també crec que el Departament d'Agricultura hauria de prendre cartes en aquest assumpte i veure com poden restituir el que és la terra cultivable a aquestes persones afectades.

Després, també em volia dirigir al conseller de Medi Ambient, perquè –potser em dirà que no toca, però– hi ha passat molt de puntetes o li ha passat desapercebuda una petició que li he fet en el tema geològic dels estudis de la vall salina de Cardona. No ho dic per xovinisme, sinó que ho dic perquè allà hi ha un fet geològic important, no tan sols per a nosaltres, sinó gairebé diria que per a tot el món, i que si no s'acaba aviat les obres del túnel de la Carosa i dels canals que comporta al seu voltant, si torna a baixar un cop de riu, encara tindrem més problemes; sobretot pensin que per a nosaltres i per a tot Catalunya és important mantenir aquesta excepció de la naturalesa.

També voldria insistir que els ajuts fossin molt ràpids per als ajuntaments perquè, per exemple, l'Ajuntament de Sant Salvador de Guardiola ja ha gastat el 70% del seu pressupost a intervenir directament, amb el que li ha passat.

Res més, gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Ramon Camp.

El Sr. Camp i Batalla

Gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers, senyores i senyors diputats, hem assistit a una sessió informativa del Govern d'unes característiques singulars –com s'ha repetit aquí manta vegades– perquè també els fets a tractar eren singulars.

Realment, jo crec que ha estat una compareixença molt profitosa des del punt de vista del que correspon a una sessió informativa d'aquesta mena, que és donar informació a la cambra de les actuacions fetes pel Govern, tant ja les realitzades com les que es pretenen realitzar, i d'aquesta informació, extreure'n conclusions.

I, evidentment, en la línia de les conclusions, és evident que n'hi ha una primera, que és –ho repeteixo– la satisfacció per aquesta informació; una segona que és constatar la reacció positiva, ràpida, la celeritat i l'eficàcia amb què es van prendre les mesures inicials d'atendre les persones afectades per aquestes aiguats i, també, per preveure actuacions posteriors que facilitin la restauració de la normalitat en tots els àmbits i, també, la superació de dèficits que s'han pogut posar de manifest en aquesta situació; dèficits que ha quedat clar que competeixen a diverses administracions i a diversos temps –i a diversos temps. Per prudència, segurament, hem pogut constatar que els membres del Govern no han posat data de calendari, en algunes d'aquestes infraestructures, que, fins i tot..., i miro el senyor Ridaó, que exigia responsabilitats en una d'elles, però tenen data de construcció aquestes infraestructures i tenen governs que són responsables d'aquestes infraestructures. I, per tant, pot ser interessant deixar aquest tema obert, que és un tema interessant, d'estudi, d'anàlisi, i que, de ben segur, algun que altre grup hauria d'estar molt amatent en aquesta línia d'investigació.

Per altra banda, les diverses actuacions que el Govern ha posat en funcionament afecten tots i cada un dels camps que podien quedar afectats per aquí, per aquesta situació, i, per tant, tant en el terreny dels ajuntaments, com en el terreny dels particulars, com en el terreny de les infraestructures públiques, dels serveis públics, hem pogut constatar una actuació molt global, molt –com deia abans– ràpida i efectiva de l'actuació del Govern. I tot això presidit per una bona coordinació entre les diverses administracions. Per tant, són elements que han sortit aquí a la reunió. I he de dir que vostès, els diversos grups parlamentaris, a vegades, en alguna intervenció, a contracor, han tingut de reconèixer aquestes fetes, perquè són els fets reals, és la realitat, és el que s'ha produït, no es podia contradir això. I, d'alguna manera, aquest reconeixement, doncs, s'ha fet –ja dic–, a vegades fins i tot a contracor, però amb un punt de vegades de crítica; crítica que en el territori no hi és, que vostès a vegades..., en fi, algú a vegades amb un excés d'ofici l'ha de portar a terme.

I parlant d'aquest plantejament d'actituds, concretament fa una estona, el portaveu del Grup socialista feia una referència directa al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, respecte a una iniciativa parlamentària que va propiciar el seu Grup Parlamentari i que, lògicament, el Govern no hi ha tingut d'intervenir perquè era una resposta directa al Grup. I aquesta acció que el Grup socialista va posar en marxa s'ha de posar en el context, diguéssim, doncs, de la pròpia actitud de representants del Grup socialista, que l'endemà dels fets van visitar les zones afectades i el primer que van dir va ser exigir responsabilitats; és a dir, molt lluny –molt lluny– del discurs que avui, dotze dies després, el senyor Nadal ha fet de dir: «el primer que cal és atendre els

afectats»; i tant que sí, i és el que ha fet el Govern de la Generalitat i el que fa ara i el que farà, atendre els afectats. El representant del Grup socialista aquell dia el primer que va dir va ser exigir responsabilitats.

Però és més –és més–, posats a fer, avui, el Govern de la Generalitat compareix –com hem pogut constatar– amb quatre membres en aquesta Comissió per donar una informació exhaustiva tant de l'acció del mateix Govern de la Generalitat com d'altres administracions que ell sigui coneixedor. Per tant, des del punt de vista de l'interès de la cambra és una sessió important. Avui, a aquesta hora, parlant ja del Grup socialista, un representant qualificat del Grup socialista, concretament el seu president, el senyor Maragall, està a Marganell; ara, en aquests moments, ell està a Marganell. És una opció legítima –legítima–, però evidentment si algú té interès en una visió general de país –amb una visió general de país–, avui havia de ser en aquí, si ell tenia tant d'interès en aquest tema, perquè aquí podríem tractar totes les qüestions, i ell avui és a Marganell.

De la mateixa manera que, a Marganell, el dijous de la setmana passada –senyora diputada–, hi era el conseller d'Agricultura mirant allà el tema sobre el terreny, per tant, avui no feia falta que el conseller d'Agricultura fos aquí, perquè col·lectivament el Govern respon, però sàpiga, per a la seva tranquil·litat, si no ho sabia, que, també, des del punt de vista d'agricultura, el conseller d'Agricultura era a Marganell.

Jo no faig cap retret al senyor Maragall, simplement constato aquest fet, perquè diu molt de les actituds –diu molt de les actituds–, dels comportaments i de les prioritats.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies. Senyor Nadal...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Sí, senyora presidenta. Crec que...

La presidenta

Fa ús de la paraula per...?

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Per al·lusions reiterades i directes a la meua persona i indirectament al president del nostre Grup. Li he de dir, al senyor Ramon Camp, –i vull que consti en acta– que el que acaba de dir respecte a la compareixença del nostre Grup el primer dia després de les inundacions a Collbató, i, primer, a Abrera, és absolutament fals –és absolutament fals–, i que jo era present i el senyor Nello era present i el senyor Galceran era present a la compareixença pública que vam fer i en la qual jo vaig, també, intervenir, i jo vaig pronunciar les mateixes paraules que he pronunciat avui, aquí, i que es contenen en la Proposició no de llei que hem signat els diferents grups parlamentaris. I el senyor Maragall no va parlar de responsabilitats polítiques, va parlar de la necessa-

ria presència del Govern en el territori, constatant que: el conseller Pomés era on havia de ser, però que el president de la Generalitat era només a Montserrat però no estava en els pobles afectats. I si el senyor Maragall avui és a Marganell, però el senyor Pujol va trigar una setmana a anar a veure algun poble afectat, potser també que s'ho faci mirar.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Senyor Camp...

El Sr. Camp i Batalla

Senyora presidenta, perquè el senyor Nadal m'ha fet una atribució directa d'un comportament no desitjat, i, evidentment, jo, com que el que llegeixo són les informacions de la mateixa actuació del Grup socialista, he de dir, doncs, que aquí tinc diversos retalls de mitjans d'informació del dia 13 de juny, i en llegeixo un: «Maragall denuncia la imprevisió i Pujol diu que encara cal ajudar a la gent»; per exemple, un titular. L'altre: «no és el moment de demanar..., de pedir responsabilidades», diu el president Pujol, en aquest cas; en Pasqual Maragall, al costat: «*lo sucedido forma parte de una serie de imprevisiones en este país, y partidos piden que se arbitren ayudas y se determinen responsabilidades*»; i així podríem continuar, senyora presidenta; no és el cas, jo crec que ha quedat com un referent de la discussió que hem tingut abans, i repetixo que jo no atribueixo aquí cap actitud ni positiva ni negativa, simplement he posat en coneixement de la Comissió aquesta situació d'avui perquè cadascú, doncs, en tregui conclusions.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyor Camp. Ara fem el torn de rèplica o de contrarèplica del Govern, dels membres del Govern que ho desitgin i que hagin estat interrogats. Conseller Duran...

El conseller de Governació i Relacions Institucionals

Molt breument. Abans l'he utilitzada en singular, ara en plural: no ens haurem explicat prou bé, i no he dit mai que no m'hagin entès prou bé, mai, en tota la intervenció, no... (pausa), senyor Ribó, no, perquè els que hem citat xifres són el conseller de Medi Ambient, que ha dit 3.504 milions més 500 en qualsevol cas per a estudis... (pausa) –si m'ho permet, acabo i potser surten els comptes–, 3.504, que he citat jo... (pausa) –si m'ho permet, acabo, home!, i després sumi–, i això..., el conseller de Política Territorial i Obres Públiques no ha citat cap xifra, en tot cas li dono la que, si ho vol podria citar, que és 1.162, i tot plegat, consegüentment, doncs, són al voltant dels 9.000, per sobre si agafem les xifres més altes; per tant, no hi ha cap mena de contradicció entre la xifra que he donat i la suma de les que parcialment hem aportat els dos únics consellers que hem parlat de xifres, sumant-hi la del que no ho ha fet expressament però que, òbviament, en tenia coneixement.

I, senyor Fabregat, atenent el seu interès: no pateixi, no quedarà cap municipi afectat, realment afectat, per poder ser ajudat –i parlo en referència al termini del dia 8–, i, en qualsevol dels casos, reitero –com ja he fet des de la meua primera exposició– l'interès i la prioritat política no només amb l'acord del Govern, sinó amb la petició formal física traslladada més enllà de per escrit al Govern central per part del conseller que els parla.

Moltes gràcies.

La presidenta

Conseller Macias...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Sí, també per fer algun aclariment. Senyor Ribó, no, jo no trec cap responsabilitat a ningú, l'únic que acoto és les responsabilitats: una llicència en sòl urbanitzable, quan allò està ben qualificat, la dona un ajuntament sense haver de demanar cap dictamen a la Junta d'Aiguës, i això és el que ha passat amb un dels edificis fotografiat per vostè. Simplement, el retrat de la realitat.

Segona qüestió, el senyor Ridao, que també havia fet referència abans a construccions il·legals i a la tutela del planejament, té tota la raó –té tota la raó–; jo, el dia que vostès vulguin, els començaré a llegir acords de la Comissió d'Urbanisme en els quals se suspenen, es deneguen, es tornen propostes d'ocupació de la llera pública per dictàmens, d'abans negatius de Junta d'Aiguës, ara negatius de l'ACA, i que, llavors, moltes d'elles generen visites, algunes acompanyats de diputats de l'oposició, d'alcaldes, demanant-me que retiri això i que deixi construir en zona inundable. És així –és així–, i està retratat per les actes de..., cada setmana hi ha una Comissió d'Urbanisme.

Un tema que hi fa referència vostè i el senyor Nadal també hi torna: el tema de l'ampliació de la rebaixa de peatges. L'acord que hi ha amb el Ministeri és de fer un seguiment de com van les coses i, si les mesures actuals són insuficients, tornar-ne a parlar; aquest és tal com estan les coses –crec que ho havia explicat abans; si me n'havia descuidat, em disculpi.

Torna, vostè, amb la temeritat i el que diu... Escolti, miri, nosaltres vam presentar, el Grup Parlamentari que dona suport al Govern de la Generalitat va presentar, el seu Grup Parlamentari a Madrid, una proposició no de llei, que va ser després consensuada amb els grups –ho llegeixo textualment– Català, Popular i Socialista, i en el qual –i aquest apartat el vaig redactar pràcticament jo mateix, però va estar aprovat– diu, el punt b: «*Se adoptarán...*» –no sé què– «*investigación exhaustiva sobre las causas que han provocado el derrumbamiento del puente y estudios sobre la canalización de la riera de Magarola. Esta investigación deberá evitar soluciones técnicas que impidan hechos como los sucedidos y deberá depurar las responsabilidades que en su caso pudieran derivarse.*» Queda claríssim, i quan un ho ha redactat, doncs, un se'n recorda més enllà del que es pugui dir; la qual cosa no vol dir que jo posi en qüestió les altres infraestructures del país que van funcionar molt i molt i molt bé –ho repetixo–, i en podríem posar molts exemples.

Senyor Curto –ara ha tornat a sortir, amb el senyor Ribó–, la suma de les xifres que jo havia donat són: per a les carreteres, 578 milions; per a totes les altres infraestructures del Departament, 1.162 milions de pessetes; això són les xifres que hi han. Senyor Ribó, li donaré el que he llegit, perquè com que hi és, doncs, no hi ha problema.

I pel que fa al senyor Nadal, moltes de les coses que diu, d'acord; és que el planejament...; mesures de planejament, quines? Què hem de fer? Hem d'autoritzar un pla parcial industrial, a Quart, que està en zona inundable? No em demanin responsabilitats polítiques –que ja se m'han demanat–, perquè no autoritzava això. Per tant, em sento cada vegada més avalat, no?

I diu: «auditoria i infraestructures». Miri, doncs, resulta que fa temps que les estem fent i que per això sabem que a les comarques de Barcelona hi han 1.138 ponts de les nostres infraestructures que han estat revisats, a Tarragona, 489; a Lleida, 428; a Girona, 658; que n'hi ha no sé quants d'arcs de pedra i voltes de formigó; tenim una fitxa de cadascuna d'elles, i, el que és més important, això genera tota una sèrie de mesures. I això s'està fent ja, en continu, per una unitat que està creada de fa temps que es diu Unitat de Normativa, Tecnologia i Estudis, al cap de la qual hi ha un prestigiós enginyer de camins.

Finalment, només dir-li que, pel que fa a unes mencions que s'han fet sobre agricultura..., tot i que ha estat comentat, dir-li que el Departament d'Agricultura en contacte amb el Departament de Política Territorial també hem estat treballant el tema dels camins rurals afectats, que els ajuntaments coneixen ja el que s'està fent.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Conseller Puig, té la paraula.

El conseller de Medi Ambient

Sí, molt breument. Gràcies, senyora presidenta. En tot cas, és lògic que existeix, al llarg dels dies, una certa aproximació successiva, pel que fa a la quantificació de les inversions. Els haig de dir que, aprofitant les possibilitats que obeeix o que permet el Decret d'urgent actuació, doncs, nosaltres, l'Administració hidràulica, en contacte i col·laboració amb els ajuntaments, ha endegat feines amb processos absolutament peremptoris i esperant de poder justificar les despeses en funció dels treballs que facin els ajuntaments o d'incorporar els projectes tècnics que vénen a continuació de la intervenció immediata. Per tant, la veritat és que en els propers dies hi haurà una aproximació d'aquesta xifra que el conseller Duran ha explicat entre 10 i 11.000 milions, que és la que ja també es va donar el primer dia.

Només una especificació: si no estic errat –i lamento no poder donar més concreció, però–, la normativa actual per a determinades infraestructures preveu un període de retorn de cent anys; limitació que ha estat

corregida, l'any 85, amb la Llei estatal d'aigües, que va preveure ja la de 500 anys. Al pont d'Esparreguera, la primera construcció estava dimensionada per a cent anys, la segona ampliació intueixo que ja es deuria haver de trobar alguna limitació per tal de poder tirar endavant aquests càlculs; però això els dictàmens i els peritatges suposo que ho acabaran de perfilar.

Informar que, en contacte amb els ajuntaments i amb els consells comarcals, estem en condicions de disposar a partir de la setmana que ve..., demà tindrem els primers informes, però ja hem anunciat als diferents alcaldes i als diferents presidents dels consells comarcals que els facilitarem i contrastarem permanentment la prioritització, la programació, la valoració de les obres d'actuació, algunes de les quals s'han engegat i altres són les que s'aniran concretant en el temps.

I responent..., té raó la senyora diputada: no he fet esment abans de l'estudi geològic de la vall salina i del sector de Cardona, que l'estem perfilant i hi profunditzarem, però també dir que precisament ja unes mesures adoptades pel Govern de Catalunya fa uns quants mesos, fa poc més d'un any, han permès jo diria que minimitzar les afectacions; em refereixo a la desviació i la nova canalització del riu amb un túnel al pas per Cardona que ha funcionat hidràulicament perfectament i que ha permès jo diria que també minimitzar aquesta afectació.

I, si m'ho permet la senyora presidenta –molt breument–, lamento que la meua observació hagi provocat aquestes reaccions; ho lamento perquè he fet, a més, una precisió específica que en cap cas entrava en valoracions personals ni intel·lectuals, he parlat de representació política. En qualsevol dels casos, estic sorprès que aquesta manifestació m'hagi permès que algú em recordi el meu passat, del qual estic absolutament orgullós, i que –disculpi, doncs– un dels portaveus més «marxosos» que ha tingut aquest Parlament m'hagi recordat que a mi em va la «marxa»; per tant, també estic lleugerament sorprès.

Dit això, la pregunta és –em puc equivocar, senyora presidenta–: són o no són membres d'aquesta Comissió els presidents dels grups parlamentaris? És cert o no és cert que es va dir, específicament, que «la culpa ja la dirà la comissió d'investigació que es creï per analitzar les causes d'algunes de les catàstrofes que ha originat el temporal» –entre comes–, per part d'un president d'un grup parlamentari? En definitiva –ho repeteixo–, no hi havia cap voluntat d'ofensa personal ni intel·lectual, però, com hem pogut veure també en els darrers dies, fins i tot en alguns mitjans de comunicació d'ahir, hi ha suplències de luxe i, per tant, els agraeixo i els asseguro i els garanteixo que, en alguns casos personalment, doncs, fins i tot, les prefereixo; també els ho dic sincerament.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Conseller Pomés...

El conseller d'Interior

Sí, també tres precisions. La primera, al diputat senyor Fabregat; suposo que –abans me n'he oblidat, té vostè raó– després quan rellegeixi el *Diari de Sessions* veurà que quan he fet la primera intervenció he dit que a les 7:45 es rep informació de la situació que està focalitzada: u, Tarragona, zona de Vendrell i Segur de Calafell; dos, Barcelona, zona d'afectació vessant est i oest del massís de Montserrat, amb rieres desbordades a Esparreguera, Collbató, Pierola, etcètera. El que sí que sabem, a l'altra hora que li he dit jo, és –per dir-ho d'alguna manera– la magnitud que en aquests moments hi havia a Montserrat.

Senyor Galceran, és molt possible que les màquines aquestes arribessin..., no arribessin el dia 10 i arribessin l'11, o més tard, per dos motius. Primer, com vostè sap, Cecat no té màquines pròpies; Cecat el que fa és gestionar màquines; en molts casos –en molts casos– les pròpies de Foment són avisades pel Cecat. Segon, en el primer moment, en el primer moment del dia 10, el que es va prioritzar va ser enviar màquines en aquells llocs que havien quedat amb aïllament –per exemple, a Marganell– o a altres indrets que s'havia de fer evacuacions o alguna cosa d'aquestes així.

Per últim: senyor Ribó, vostè té informacions parcials, i el que està informat parcialment està desinformat. Primera qüestió: TV3 va pujar amb l'helicòpter, però l'Agència Efe va pujar amb l'helicòpter, Televisió Espanyola va pujar amb l'helicòpter, Tele 5 va pujar amb l'helicòpter, *La Vanguardia* va pujar amb l'helicòpter; per tant –primera qüestió–, tregui aquesta naturalesa de sempre anar buscant tres peus al gat.

Segona qüestió: a les tres, el cap de Servei de Carreteres de la Diputació se'm va presentar i em va dir que s'havia restablert el trànsit, tot i que amb limitacions, a la carretera; les limitacions que li he dit abans: no podien passar-hi vehicles tipus autocar o furgonetes. En aquell moment, amb el cap de la Divisió Operativa vam anar a fer un vol, perquè vull recordar-li, senyor Ribó, que quan està activat el pla Inuncat jo sóc la màxima autoritat i, per tant, tinc la màxima responsabilitat, i, en aquell moment, en funció d'aquesta màxima responsabilitat, vaig prendre les decisions que em van semblar millors per garantir la seguretat de tots els ciutadans que, com li he dit abans –que, com li he dit abans–, es va fer en funció d'un seguit d'estudis i de paràmetres.

Per últim, em sap molt de greu –em sap molt de greu–, personalment, senyor Ribó, que vostè sigui l'única persona d'aquesta cambra que hagi volgut crear una polèmica amb un tema tan delicat com és l'evacuació de ciutadans de Catalunya; lamentablement, en aquesta cambra i en la resta de Catalunya, s'ha quedat vostè sol.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Senyor Nadal...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Senyora presidenta, sóc o no sóc membre nat d'aquesta Comissió –nomenat, vull dir, o elegit? Sí; no hi ha tal suplència, avui. Per tant, senyora presidenta, les parau-

les del conseller Puig, que podrien sonar com una gracieta, me les prenc com una ofensa, i, per tant, que consti simplement que no m'han agradat, perquè les trobo poc oportunes i desafortunades.

La presidenta

Gràcies, senyor Nadal. Senyor Ribó, fa ús de la paraula, per què?

El Sr. Ribó i Massó

Per contradiccions del senyor Pomés.

La presidenta

És que el debat no ho permet. Li haig de dir que estem a punt de complir-se les quatre hores del debat, que són el màxim...

El Sr. Ribó i Massó

Sí, però encara no s'han complert, senyora presidenta.

La presidenta

Sí, doncs..., és que hem d'acomiarar els consellers i hem de cloure el punt de l'ordre del dia...

El Sr. Ribó i Massó

Senyora presidenta, si no entén..., si no entén que la intervenció...

La presidenta

Escolti: vint segons, perquè ens estem entretenint molt.

El Sr. Ribó i Massó

Senyor Pomés, aquesta compareixença, la demana el Govern, i abans l'ha demanat el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds per una complexitat de temes –primer punt–, no només per Montserrat. Segon punt, senyor Pomés: aquest Parlament en principi preveia anar només a Montserrat i es va anar a altres poblacions a proposta del nostre Grup Parlamentari. Tercer punt, senyor Pomés: quan va fer la trucada a l'autoritat pertinent de la carretera? I estava oberta o no estava oberta la carretera? Llegeixi els mitjans de comunicació i trobarà quantitat de declaracions d'alcaldes i d'altres persones queixant-se del mateix que jo li he plantejat, senyor Pomés.

La presidenta

Gràcies, senyor Ribó. Conseller de Medi Ambient, té la paraula.

El conseller de Medi Ambient

No; que consti en l'acta que en cap moment ha estat en el meu ànim causar l'ofensa del senyor Nadal.

La presidenta

Gràcies, honorable conseller. Per concloure aquest punt de l'ordre del dia, voldria agrair als senyors diputats la

disciplina que han tingut en l'administració del temps, que ha fet més àgil el debat, i també la informació i la col·laboració dels honorables consellers per al bon transcurs d'aquest debat.

Se suspèn la sessió per dos minuts per acomiadar els consellers i després la reprenem per tractar el segon punt, tercer i quart de l'ordre del dia.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i es reprèn a les dues i cinc minuts.

La presidenta

Es reprèn la sessió, per substanciar els punts 2, 3, 4 i 5 de l'ordre del dia.

Sol·licituds de compareixença dels consellers de Política Territorial i Obres Públiques, d'Interior i de Medi Ambient perquè informin sobre les actuacions del Govern en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny de 2000 (tram. 356-00140/06, 356-00141/06 i 356-00142/06) (decaïment)

Són quatre sol·licituds de compareixença del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, i proposaria al proponent si pogués acumular, en la seva explicació, el punt 2, 3 i 4.

El Sr. Ribó i Massó

Sí. Senyora presidenta, els punts que es refereixen a consellers, entenc que decauen; van entrar en aquesta cambra el dia 13 de juny, i el 14 de juny entrava, també, la sol·licitud de compareixença del Govern, cosa que ens n'alegrem moltíssim; per tant, ja s'ha realitzat.

La presidenta

D'acord.

Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a Catalunya perquè informi sobre les actuacions del Govern de l'Estat en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny de 2000 (Tram. 356-00143/06)

Doncs, passem al cinquè punt de l'ordre..., la sol·licitud d'Iniciativa per Catalunya - Verds que és: Sol·licitud de compareixença de la delegada del Govern de l'Estat a Catalunya davant la comissió corresponent perquè informi sobre les actuacions del Govern de l'Estat en els aiguats dels dies 10 i 11 de juny del 2000. Senyor Ribó...

El Sr. Ribó i Massó

Telegràficament, senyora presidenta, crec que en el mateix debat anterior s'ha posat en evidència que hi ha tota una dimensió de l'acció de les administracions que

correspon a la central i que, per tant, seria necessari que la delegada del Govern comparegués en aquest Parlament. No afegiré cap altre argument més que tot el que ha anat sortint al llarg del debat.

La presidenta

Gràcies, senyor Ribó. Grups que vulguin intervenir, que vulguin prendre posició? (Pausa.) Doncs, passem a la... Sí? El Grup Parlamentari Popular...

El Sr. Fabregat i Vidal

Moltes gràcies, senyora presidenta. De la mateixa manera que s'ha ficat, també, en evidència, en la compareixença dels consellers, el que ha estat una col·laboració per part de la delegada del Govern i també de la Subdelegació del Govern, concretament, i més concretament, a Barcelona.

Nosaltres..., només per anunciar que el Grup Popular votarà en contra d'aquesta sol·licitud de compareixença donat, també, l'acord que es va arribar al Congrés dels Diputats i al Senat, amb una proposició no de llei conjunta del Grup Convergència i Unió, del Grup socialista i del Grup Popular, que entre altres –i n'ha fet referència el mateix conseller Pere Macias– parla concretament d'un aspecte, que podria ser l'aspecte més problemàtic, que és l'aspecte sobre la N-II i el pont d'Esparreguera, on hi haurà uns estudis i, després d'aquests estudis, es podran analitzar també les diferents responsabilitats que se'n puguin derivar.

La presidenta

Gràcies, senyor Fabregat. Senyor Jaume Camps, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió...

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyora presidenta, i en nom del meu Grup Parlamentari, per dir que nosaltres ens oposarem a aquesta sol·licitud de compareixença, siguin dites les meves paraules amb el màxim respecte per la institució de la Delegació del Govern i per la persona de la senyora delegada, amb la qual, a part, a mi personalment, m'uneix una amistat personal. I, per tant, nosaltres entenem sincerament que després d'una vasta explicació de quatre consellers de la Generalitat, i entenent allò que es diu –i jo m'ho crec, i el nostre Grup Parlamentari s'ho creu– que la Generalitat és Estat a Catalunya..., per tant, entenem que hi ha hagut una vasta informació, una coordinació prèvia, i la informació que han donat els consellers és suficient, i, per tant, és innecessària i inidònia, la presència de la senyora delegada del Govern.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Senyor Vallès...

El Sr. Vallès i Casadevall

Sí, per manifestar en nom del Grup que nosaltres donarem suport a aquesta sol·licitud, considerant –com ja

s'ha dit abans– que hi ha intervencions del Govern de l'Estat que són de transcendència en l'aspecte que ens ha ocupat aquest matí.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor Vallès. Procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada la sol·licitud de compareixença per 15-11, per tant, queda rebutjada.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i deu minuts.

ANNEX

Figura 1

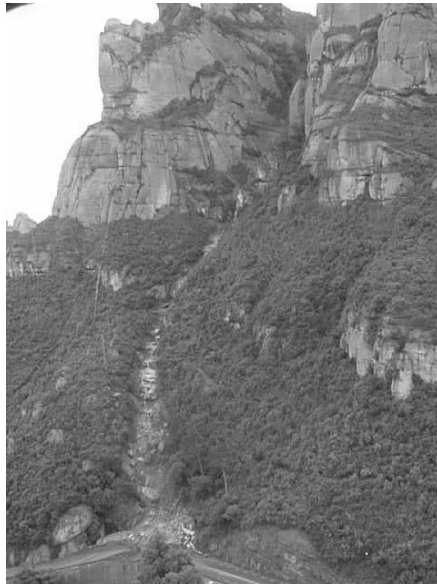

Figura 2

Figura 3

Figura 4

